

Vlaams
Parlement

vergadering **C206 – CUL23**
zittingsjaar 2010-2011

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media

van 26 april 2011

INHOUD

Interpellatie van de heer Wim Wienen tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de financiering van het tekort in het pensioenfonds statutairen van de VRT door de Vlaamse Regering - 132 (2010-2011)	5
Met redenen omklede motie	10
Vraag om uitleg van de heer Wim Wienen tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over vertalingen in programma's van de nieuwsdienst - 1712 (2010-2011)	
Vraag om uitleg van de heer Bart Caron tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de ondertiteling bij buitenlandse berichtgeving - 1722 (2010-2011)	
Vraag om uitleg van de heer Bart Tommelein tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over foutieve ondertiteling in het VRT-journaal - 1731 (2010-2011)	10
Vraag om uitleg van de heer Wilfried Vandaele tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de lijsten bij radiozenders - 1717 (2010-2011)	16
Vraag om uitleg van de heer Veli Yüksel tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de kloof tussen de mediaopleidingen en de sector - 1736 (2010-2011)	22
Vraag om uitleg van de heer Wilfried Vandaele tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de uitzending van de E3-prijs in Harelbeke - 1752 (2010-2011)	26
Vraag om uitleg van de heer Wim Wienen tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de gevolgen van de niet-erkenning van de Moslimexecutieve voor de erkenning van de Moslim Televisie- en Radio Omroep - 1780 (2010-2011)	30
Vraag om uitleg van de heer Veli Yüksel tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de terbeschikkingstelling van de VRT-nieuwsbulletins aan private regionale en lokale radiozenders - 1805 (2010-2011)	33

Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de tweede Staten-Generaal van de Media

- 1807 (2010-2011)

37

Vraag om uitleg van de heer Veli Yüksel tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over het ontbreken van steun van de Vlaamse overheid voor Vlaamse productiehuizen op het televisiefestival in Cannes

- 1881 (2010-2011)

38

■

Waarnemend voorzitter: de heer Bart Caron, ondervoorzitter

Interpellatie van de heer Wim Wienen tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de financiering van het tekort in het pensioenfonds statutairen van de VRT door de Vlaamse Regering - 132 (2010-2011)

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Voorzitter, we hebben dit onderwerp al aangeraakt bij de bespreking van het jaarverslag van de VRT. De VRT kwam toen in deze commissie met cijfers aantonen dat ze een paar prangende problemen had. Toen ging het onder meer over het financieren van de openbare opdracht, het omroepgebouw en het pensioenfonds.

Het pensioenfonds voor ambtenaren heeft een dekkingsgraad van 42 procent. De financieel verantwoordelijke van de VRT heeft toen gezegd dat het volstorten van dat pensioenfonds, om te komen tot een dekkingsgraad van 100 procent, ongeveer 500 miljoen euro zou kosten. Toen was het niet helemaal duidelijk wiens verantwoordelijkheid het zou zijn om deze financiële bijdrage te leveren: die van de Vlaamse overheid of – ten dele – van de VRT zelf.

Naar aanleiding van de hoorzittingen die we hadden in het kader van de voorbereidingen van de beheersovereenkomst verkondigde de voorzitter van de raad van bestuur van de VRT, de heer Luc Van den Brande, de stevige stelling dat de financiering van dat pensioenfonds voor de volle 100 procent de verantwoordelijkheid moet zijn van de Vlaamse Regering. Hij deed dat op het einde van de zitting, het verslag is spijtig genoeg nog niet ter beschikking – dat verklaart waarschijnlijk waarom er nog geen voorstel van resolutie van de meerderheid is. De heer Van den Brande zei dat je niet in het verleden kunt beslissen om het aantal ambtenaren af te bouwen en de VRT de weg op te sturen naar waar zij nu is, om dan achteraf te zeggen dat de VRT zelf moet zorgen voor de financiering van het pensioenfonds van de ambtenaren. Door het steeds verder afnemen van het aantal actieve statutairen komt het pensioenfonds in de problemen.

Als de Vlaamse Regering effectief verantwoordelijk is voor die 500 miljoen euro om in het pensioenfonds van de statutairen te storten en zij dus het oordeel van de heer Van den Brande deelt, dan heeft dit belangrijke gevolgen, want ik denk niet dat de Vlaamse Regering op dit ogenblik heel veel financiële speelruimte heeft – nog los van het feit dat dit niet iets is wat in één begrotingsjaar moet worden geregeld. Dat pensioenfonds moet natuurlijk niet van vandaag op morgen de volle 100 procent dekkingsgraad hebben.

Minister, bent u het eens met de heer Van den Brande dat het de verantwoordelijkheid is van de Vlaamse overheid om de dekkingsgraad van het pensioenfonds voor statutairen bij de VRT op te krikken? Hebt u daarover gesprekken gehad met de VRT? Wat was daarvan het resultaat? Welke mogelijkheden ziet u om de financieringsgraad van het pensioenfonds op te krikken? Wat zijn de budgettaire gevolgen voor het huidige beleid? Ik ga ervan uit dat dit in een meerjarenplanning moet worden opgenomen, maar het zal natuurlijk ook in de jaarlijkse begroting terug te vinden moeten zijn. Welke mogelijkheden ziet u? Welke maatregelen heeft de Vlaamse Regering al genomen in dit kader?

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Minister, de problematiek van het pensioenfonds voor statutairen van de VRT hebben wij tijdens de vorige legislatuur al een paar keer aangekaart. Ik heb toen een paar keer de VRT verweten dat zij geen goede belegger was. Dat is zij vandaag, denk ik, nog altijd niet. Op 27 april 2010 heb ik een uitvoerige interpellatie tot u gericht over de problematiek van de dekkingsgraad van het pensioenfonds. Als voorzitter van het pensioenfonds van het Vlaams Parlement ben ik daartoe redelijk goed geplaatst. Onze dekkingsgraad bedraagt momenteel 102 of 103 procent.

Minister, u hebt toen geantwoord: “De bemerkingen van de heer Decaluwe zijn terecht. Een goed beheer en bestuur moet in de eerste plaats door de raad van bestuur worden opgevolgd. We zullen dat in het oog houden.” Daarenboven zei u ook: “In die zin huldigt de VRT het goede huisvaderschap.” Enzovoort. Om het misschien wat kort door de bocht te stellen: alles is gegarandeerd, geen probleem, alles is onder controle.

Maar sindsdien hebben wij al een paar hoorzittingen gehad, de heer Wienen verwees er al naar. Bij de bespreking van het jaarverslag heeft de heer Willy Wijnants, de directeur Financiën van de VRT, mijn cijfers bevestigd. Dat was de eerste keer dat het probleem acuut bleek. Tijdens de hoorzittingen naar aanleiding van de beheersovereenkomsten heeft ook de voorzitter van de raad van bestuur duidelijke taal gesproken en toegegeven dat er inderdaad een probleem was. Hij zei ook dat dit probleem de verantwoordelijkheid is van de Vlaamse Regering. Dat is, via het tussenstadium van de raad van bestuur, correct, want het geld moet komen van de Vlaamse Regering. Waar zou het anders vandaan komen? Het is dus goed dat de heer Wienen deze vraag nogmaals stelt.

Minister, de vraag is: wat doen we eraan? We zijn op een belangrijk moment gekomen. Ik heb eigenlijk maar twee aanvullende vragen. Naar aanleiding van uw antwoord kunnen we het debat misschien wat verder voeren. Is er in concrete middelen voorzien om de dekkingsgraad te verhogen? In het debat met de heer Van den Brande praatten we over een kleine 500 miljoen euro om naar een volledige dekkingsgraad te gaan. In Belgische frank klinkt dat nog altijd veel indrukwekkender: dat is meer dan 20 miljard Belgische frank. Dat is veel geld. Ik begrijp dat men dat niet in één keer moet vullen. Het is wel belangrijk om in de volgende beheersovereenkomst voor de volgende vijf jaar deels die dekkingsgraad op een of andere manier structureel omhoog te krijgen, anders zadelt u de toekomstige generatie op met een torenhoog probleem. Is daarvoor in middelen voorzien in de meerjarenbegroting? Aan welke technieken denkt u om die dekkingsgraad te verhogen?

De laatste actuariaatstudie is gebeurd in 2009 vermoed ik. Sinds 2009 is er natuurlijk wel wat gebeurd. Er is een omvangrijk afvloeiingsplan in het kader van de besparingen doorgevoerd. Dat zal hoe dan ook repercussies hebben op het pensioenfonds en op de dekkingsgraad. De vraag is of men ondertussen al een nieuwe actuariaatstudie heeft besteld. Wat zijn daar de conclusies van? Als er nog geen is besteld, zou het goed zijn dat er van hieruit een signaal komt dat men het zou bestellen om met kennis van zaken in de volgende beheersovereenkomst de stap voorwaarts te zetten om de dekkingsgraad op te trekken. Minister, voor de CD&V-fractie is die problematiek een topprioriteit, ook ten aanzien van de middelen, omdat we niet de fouten van het verleden opnieuw mogen maken zodat het personeel het slachtoffer is. Het is de taak van de Vlaamse overheid om ervoor te zorgen dat op het ogenblik dat de pensioenen moeten worden uitbetaald, ze kunnen worden uitbetaald en er een voldoende dekkingsgraad is.

Heeft men, sinds de problematiek in het parlement al een paar keer intensief naar voren is gekomen, de beleggingsproblematiek in het pensioenfonds al dan niet gewijzigd? Vroeger was die eerder offensief. Men belegde ook in dollars. Degenen die nu beleggen in dollars, zijn niet van de slimsten, zeg ik altijd. De vraag is: is men overgegaan naar een meer defensieve belegging, naar obligaties? Hoe is die verhouding? Het is belangrijk dat we daar enig inzicht in hebben.

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Collega's, het is inderdaad niet de eerste keer dat we hier over het pensioenfonds van de statutairen praten. Ik wil meteen een paar kanttekeningen aanbrengen bij de wijze waarop deze problematiek hier wordt gesteld. Ik wil uitdrukkelijk bevestigen dat er geen actueel probleem is. Alle pensioenen van mensen, ook statutairen, die bij de VRT op pensioen gegaan zijn, worden betaald en er zijn voldoende middelen om die pensioenen te betalen.

Er is wel een probleem – en dus onvoldoende dekking – indien het pensioenfonds vandaag alle pensioenen zou moeten betalen van alle mensen die er ooit recht op zouden hebben, namelijk indien vandaag alle mensen die statutair zijn bij de VRT met pensioen zouden gaan en ze meteen ook hun volledig pensioen zouden moeten uitbetaald krijgen. Die situatie doet zich uiteraard niet voor. Er is een bezorgdheid. Het is zeker en vast een probleem dat we de volgende jaren moeten aanpakken, maar er is geen actueel probleem en er is zeker geen sprake van dat personeelsleden er vandaag het slachtoffer van zijn. Ze mogen er uiteraard ook nooit het slachtoffer van worden. Er is dus zeker en vast een verantwoordelijkheid van deze Vlaamse Regering en die neemt ze ook.

Wat zijn de afspraken met betrekking tot de financiering van de pensioenen van de statutaire medewerkers? De afspraken worden, zoals u weet, geregeld in de beheersovereenkomst tussen de VRT en de Vlaamse Gemeenschap. Daarmee wordt uitvoering gegeven aan de verplichting die is vastgelegd in het Maxidecreet van 29 april 1997. Het Maxidecreet, dat de omzetting regelt van de BRTN tot een naamloze vennootschap van publiek recht, bepaalde dat de statutaire tewerkstelling uitdovend is en dat de VRT alleen nog contractuele medewerkers in dienst mag nemen. Daardoor is vanaf dat ogenblik de facto een financieringsprobleem ontstaan aangezien de groep van bijdragebrengers van statutairen niet aangroeit, maar afneemt en dat daardoor de financieringsbehoefte niet via een solidariteitsmechanisme kan worden opgevangen, maar op een andere manier moet worden georganiseerd.

Precies daarom bepaalt artikel 3 van het Maxidecreet: “Teneinde de omzetting van de BRTN in een naamloze vennootschap van publiek recht mogelijk te maken, zal de Vlaamse Gemeenschap de pensioenverplichtingen aanzuiveren die de BRTN heeft aangegaan ten aanzien van zijn vastbenoemd personeel. De modaliteiten worden bepaald in de beheersovereenkomst.”

Het laatste actuair verslag dateert van 31 december 2010 en wordt momenteel door de aangestelde actuaris Conac afgerond. Het zal ter goedkeuring worden voorgelegd aan de raad van bestuur van het Pensioenfinancieringsorganisme Statutairen VRT van 2 mei 2011. Als de raad van bestuur kennis heeft genomen van het laatste verslag, zullen we de laatste cijfers ter beschikking hebben en kunnen we ervoor zorgen dat ze aan de leden van de commissie gecommuniceerd worden indien u dat wenst.

Het actuair verslag zal waarschijnlijk in de lijn liggen van de laatst beschikbare studie. Die was door de raad van bestuur aangevraagd en door de actuaris uitgevoerd in november 2010. In deze studie werd vastgesteld dat de financieringsgraad van het fonds zich situeert, afhankelijk van welke aannames men neemt, tussen 31 en 42 procent. Die marge is onder meer afhankelijk van het verwachte toekomstige rendement van de activa, en dat natuurlijk gespreid over een lange termijn. Ter zake moet rekening worden gehouden met een bepaalde foutenmarge. Die marge is ook afhankelijk van de toe te passen leeftijdscorrectie op de officiële sterftetafels, en de vraag hoe die voort zullen evolueren. Dat heeft natuurlijk ook een enorme impact.

Dat is dus de uitdaging waarvoor we samen staan. We mogen die uitdaging niet onderschatten, maar we moeten dit ook niet beschouwen als een prangend actueel probleem voor het huidige personeel. Alle verplichtingen worden nageleefd. Niettemin buigt de Vlaamse Regering zich daarover. Ik overleg ook zelf met de VRT, om te bekijken welke oplossingen ten gronde kunnen worden uitgewerkt, wat daarvan de budgettaire gevolgen zullen zijn en hoe we die het best inpassen. We zullen ook proberen die opties mee te vertalen in de volgende beheersovereenkomst.

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Minister, ik ben wat verbaasd. Ik dacht dat u nog altijd bezig was met uw inleiding, maar dat blijkt niet het geval te zijn. Ik heb nochtans enkele concrete vragen gesteld, over hoe men een en ander zal aanpakken en dit probleem zal oplossen.

Ik ben het met u eens dat dit geen prangend actueel probleem is voor het huidige personeel, maar op middellange en zelfs op relatief korte termijn is het dat wel. We moeten daar niet flauw over doen. Uit de cijfers blijkt dat het eigenlijk nog erger is dan ik had verwacht. Als de studie die nu zal worden voorgesteld, in de lijn ligt van de vorige studie, dan is er in een worstcasescenario sprake van een dekkingsgraad van 31 procent en in het beste geval van 42 procent. Als het worstcasescenario werkelijkheid blijkt, dan is dat een van de pensioenfondsen met de laagste dekkingsgraad van heel Vlaanderen. In die zin is het probleem wél prangend, want het financieringsprobleem van dat pensioenfonds wordt niet opgelost. U stelt dat de pensioenen op dit moment nog zonder problemen worden uitbetaald, maar als ik de cijfers hoor, zal dat ook niet lang meer duren. In dat licht is het dus wél een prangend probleem en moet de Vlaamse Regering maatregelen nemen. Blijkbaar hebt u nog geen idee wat die maatregelen zullen zijn.

Ik had gevraagd naar de mogelijke budgettaire gevolgen. Ik vind dat men dit probleem met bekwaame spoed moet oplossen. In de volgende begroting zou ook in budgetten moeten worden voorzien om dit aan te pakken. Nu is het 26 april. Ik vermoed dat er links en rechts in de kabinetten al wat nota's worden uitgewisseld in het kader van de opmaak van de volgende begroting. De Septemberverklaring is niet meer zo ver weg. Ik stel echter vast dat u momenteel op dit alles geen antwoord kunt geven.

Eigenlijk is dit geen nieuw probleem. We gaan door op vragen die in het verleden zijn gesteld. De aanleiding van deze interpellatie waren de uitspraken van de heer Van den Brande. Als dit uw finale antwoord is, dan stel ik vast dat u blijkbaar geen idee hebt hoe u die problematiek moet aanpakken, of dat u dat alleszins niet wilt meedelen aan deze commissie. U kunt dat toch niet laten liggen en stellen dat dit alles is afgesproken in het Maxidecreet en dat u ter zake een aantal dingen zult laten inschrijven in de toekomstige beheers-overeenkomst. Ik vind dit een zeer mager antwoord.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Minister, als ik het goed begrijp, zullen we op 2 mei duidelijkheid krijgen. Dan zal die nieuwe, aangepaste actuariële studie zijn bekrachtigd door de raad van bestuur van het pensioenfonds van de VRT. Dan zal de stand van zaken duidelijk zijn, als ik het goed begrijp. Houdt die bestelde studie al rekening met het afvloeiingsplan in het kader van de besparingen? Dat is niet onbelangrijk. Moet die studie nog worden bijgestuurd? Het lijkt me belangrijk dat we daar enig inzicht in hebben.

Natuurlijk is dit probleem vandaag niet prangend, noch volgende week of volgende maand. Met iedere maand of ieder jaar dat wordt gewacht met een structurele aanpak en een structurele beslissing, wordt het echter moeilijker om een totaaloplossing te vinden. Dat is nu eenmaal de dynamiek van dergelijke pensioenfondsen.

Het zou me niet verbazen dat men al deels rekening heeft gehouden met toekomstige en huidige afvloeiingen. Ik denk niet dat men daar volledig rekening mee kan houden. Toen de studie werd besteld, wist men nog niet wie men de keuze ging geven om al dan niet te stoppen. Dat gebeurt immers altijd op vrijwillige basis. Ik vermoed dus dat dit nogmaals zal moeten worden aangepast, in het licht van de besparingen. Na een aantal verklaringen ging ik er eerlijk gezegd ook van uit dat die dekkingsgraad van 42 procent het minimum was. Nu hoor ik al gewagen van 31 procent, in het slechtste geval. Als ik de evolutie van de beurzen van de jongste maanden bekijk...

U hebt niet geantwoord op mijn vraag of er ondertussen wijzigingen zijn aangebracht wat de beleggingsproblematiek betreft. Ik heb in dit parlement de VRT er uitentreuren en jaren aan een stuk op gewezen dat ze te veel aandelen had in verhouding tot obligaties, en dat ze te veel

speculeerde op wisselkoersen. Is dat ondertussen aangepast, ja of neen? Dat is belangrijk. Men kan beslissen dat niet aan te passen, omdat men veronderstelt dat de Vlaamse Regering vroeg of laat wel zal bijpassen.

Die tactiek heeft de VRT de voorbije jaren regelmatig toegepast. Vlaanderen zal de tekorten wel bijpassen. Ik hoop dat ik een antwoord krijg op deze fundamentele vragen.

Minister, met welke techniek zult u de dekkingsgraad doen stijgen? Dat kan op middellange termijn door middel van een gewijzigde beleggingstechniek, maar het kan ook door een dotatie te geven. Men heeft de voorbije tien jaar al vaak in verband met de dotaties of het pensioenfonds technieken gebruikt die niet altijd transparant zijn. In welke middelen voorziet men om die belangrijke problematiek aan te pakken? Men stelde al in december 2008, dus na het addendum van mei 2008, dat er bij een eventuele controle door de Commissie voor het Bank-, Financie- en Assurantiewezen (CBFA) herstelmaatregelen zouden worden gevraagd. Is die controle er geweest? Zo ja, welke herstelmaatregelen werden er opgelegd of werden er gesuggereerd?

Het is belangrijk dat wij daarin concrete inzage krijgen, want tijdens de begrotings-besprekingen komt de factuur naar deze commissie en naar de plenaire vergadering waar we ja of neen moeten zeggen. Wij vinden deze pensioenproblematiek belangrijk in het kader van de beheersovereenkomst. Met het oog op de rechtszekerheid van het personeel moet men echt een aanzet geven tot een structurele oplossing. Ik heb, naar aanleiding van de bespreking van het jaarverslag, de heer Wijnants tijdens een hoorzitting horen zeggen dat het niet acuut is maar dat het, als het zo blijft, bij de volgende beheersovereenkomst, en dat is dus op korte termijn, tussen nu en vijf jaar, wel een probleem zal zijn. Minister, u moet duidelijkheid verschaffen op deze aanvullende vragen.

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Collega's, jullie stellen twee soorten vragen. De eerste soort gaat over het beheer van het pensioenfonds zelf. De antwoorden op de aanvullende vragen kan ik niet zomaar uit mijn mouw schudden. Ik ben wel bereid om deze vragen aan de beheerders van het pensioenfonds te stellen. Als jullie dat wensen, kunnen jullie daarover dan nog bijkomende vragen stellen, bijvoorbeeld met betrekking tot de verhouding tussen de aandelen en de obligaties.

Ik heb begrepen dat men geen actief beleggingsbeleid meer voert en dat men dus ook weinig risico's neemt. Dat heeft natuurlijk repercussies voor het rendement. Als u meer actuele en specifieke informatie wenst, wil ik die vragen graag stellen aan de beheerders van het pensioenfonds.

Wat betreft de uitkomst van de studie: uiteraard wordt ieder jaar of om de zoveel jaar een herberekening gemaakt op basis van de werkelijke personeelslast en van de werkelijke inschatting van de pensioenrechten die worden opgebouwd en die zullen moeten worden uitbetaald. Mijnheer Decaluwe, ik zal ook vragen of men kan rapporteren in hoeverre er al rekening is gehouden met de actuele afvloeiingen en in hoeverre die vertaald zijn. Ik wil graag deze technische vragen, die aan de beheerders van het pensioenfonds moeten worden gesteld, overmaken. Ik hoor wel van de secretaris of er dan nog bijkomende vragen zijn.

De andere soort vragen gaat over hoe ik het zal oplossen. Daarover kan ik u vandaag jammer genoeg minder vertellen. Ik ben het ermee eens dat het geen actueel probleem is, maar het is wel een probleem waarin deze regering haar verantwoordelijkheid wil nemen. In het kader van de beheersovereenkomst willen wij daarin een pad uitstippelen.

Per sms krijg ik hier nog een beetje informatie: 54 procent wordt belegd in obligaties, 31 procent in aandelen, 10 procent in vastgoed en 5 procent in cash. Dat lijkt mij een redelijk defensieve portefeuille.

Nogmaals, een en ander wordt paritair beheerd in een afzonderlijk fonds. Als er daarover vragen zijn, wil ik ze graag overmaken. En ik wil ook samen met jullie de discussie voortzetten. Wij zijn bezig met de voorbereiding van de beheersovereenkomst. Dit is een van de onderwerpen die daarbij ter sprake komen. Wij onderzoeken wat de mogelijkheden zijn.

Om te vermijden dat sommige mensen dat probleem uit zijn context zouden rukken, wil ik hier stellen dat de Vlaamse Regering uiteraard verantwoordelijk is voor het betalen van alle pensioenrechten van alle andere statutaire ambtenaren. Ook daar heeft zij verplichtingen, en die zijn even hard en even belangrijk als de verplichtingen ten aanzien van de statutaire ambtenaren van de VRT. Alleen heeft men er met het Maxidecreet destijds voor gekozen om die verplichtingen af te splitsen. Men had toen het verwachtingspatroon dat ze grotendeels zouden kunnen worden gefinancierd via de VRT zelf. De Vlaamse Regering zou dan voor het restant moeten zorgen. Vandaag weten wij dat het zo niet verder zal kunnen gaan: de Vlaamse Regering moet hierin een grotere verplichting op zich nemen. Wij zijn met dat probleem bezig. Wij proberen daarin de contouren uit te tekenen en mee op te nemen in de beheersovereenkomst.

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Minister, het blijft me verbazen dat u maar weinig kunt zeggen over hoe de Vlaamse Regering dit probleem budgettair zal aanpakken. Ik weet wel dat er nog andere pensioenfondsden zijn waar zich problemen voordoen, maar hiervoor heb u niet zoveel tijd meer. Als we dit probleem niet structureel aanpakken of daartoe niet minstens een aanzet geven, zal men, zo stelt de VRT zelf, op het einde van de komende beheersovereenkomst met een torenhoog probleem zitten. Dat doet mij concluderen dat het met deze beheersovereenkomst zal moeten gebeuren.

Zoveel tijd tussen het onderhandelen en het afsluiten en ondertekenen van de beheersovereenkomst is er niet meer. Dat is iets voor de komende maanden. Traditioneel wordt de beheersovereenkomst altijd min of meer geconcludeerd rond de zomerperiode. Als ik buiten de temperaturen voel, is die zomerperiode niet meer zo veraf. Zoveel tijd hebt u dus niet. Het verbaast mij dus dat u geen antwoord kunt geven over uw visie op dit probleem, te meer daar het over veel geld gaat. Dit wordt best al in de komende begroting van de Vlaamse Regering en in de meerjarenplanning ingeschreven.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Minister, u hebt een duidelijk engagement genomen. U erkent het probleem. Ik vraag hier geen concrete bedragen. Ik besef ook wel dat dit niet het enige probleem is, er zijn er nog andere. U zegt dat de Vlaamse Regering het pad wil uitstippelen om het probleem in de volgende beheersovereenkomst aan te pakken. Dat is de eerste belangrijke verklaring met betrekking tot de toekomstige beheersovereenkomst die ik onthoud. De bedragen moeten nog eens bekeken worden.

Minister, het zou goed zijn indien u al die technische zaken die wij vragen zou opvragen. De antwoorden kunnen dan als bijlage bij het verslag worden gevoegd.

De medewerker van Open Vld toont mij hier het jaarverslag. Ik lees dat de aandelen toen goed waren voor 29 procent. Nu is het al 31 procent. Ik weet niet of dat een goede evolutie is. We moeten ook weten in welke munt en aandelen men belegt. Veel mensen die destijds voor dollarobligaties hebben gekozen, zullen wel heel veel geld hebben verloren. Het zou goed zijn om daar eens een concreet zicht op te hebben.

Ik wil niet het verwijt krijgen dat wij hier de beleggingspolitiek van de VRT uitstippelen. Dat is niet onze verantwoordelijkheid. Maar het is wel onze verantwoordelijkheid om te weten of er budgetten moeten worden bijgestuurd. Als we hier al maanden en jaren op een bepaald probleem wijzen en als men daar aan de Reyerslaan niet veel naar luistert en men er laat betijen, dan moeten er ook verantwoordelijkheden worden opgenomen.

Ik heb nu de indruk dat men het nu probeert om te draaien, maar zo'n belangrijke problematiek draai je niet in een halfjaar of een jaar tijd om. Dat besef ik ook wel. Maar het is belangrijk dat men ons open en transparant alle informatie geeft, zodat we eventueel in eer en geweten voor een deel de bijkomende budgetten voor dat pensioenfonds kunnen goedkeuren. Zo hoeven we niet te worden geconfronteerd met een knipperlichtenprocedure, zoals destijds, toen we van toeten of blazen wisten en meer dan 9 miljoen euro moesten goedkeuren. Ik pleit voor transparantie. Het is onze verdomde plicht, ook ten aanzien van het personeel, de nodige initiatieven te nemen om ervoor te zorgen dat die pensioenen op de middellange en lange termijn gegarandeerd zijn.

De voorzitter: De heer Tommelein heeft het woord.

De heer Bart Tommelein: Minister, het is toch heel belangrijk voor ons dat hier heel duidelijk wordt gesteld dat er in de komende beheersovereenkomst een groeipad zal worden afgesproken. Dat betekent ook dat u met uw collega's in de regering tot concrete afspraken moet komen. Als u het binnen een paar weken in de beheersovereenkomst inschrijft, zal dit automatisch een weerslag hebben op de begroting en op de Septemberverklaring van de minister-president, die deze engagementen zal moeten nemen. Het is belangrijk dat wij aankondigen welke verantwoordelijkheden wij als Vlaamse overheid nemen, maar ook dat er heel duidelijk ten aanzien van de VRT wordt gezegd welke verantwoordelijkheden zij zal moeten nemen. Voor ons kan het niet anders dan dat dit in de volgende beheersovereenkomst staat.

Minister, de tijd dringt. Ik heb begrepen dat u gaat luisteren naar jongeren en senioren, maar ik denk niet dat zij dat probleem zullen oplossen. U zult uw oor te luisteren moeten leggen bij uw collega's in de regering om te kijken in welke mate u bepaalde engagementen moet en zult nemen.

Met redenen omklede moties

De voorzitter: Door de heer Wienen en door de heer Tommelein werden tot besluit van deze interpellatie met redenen omklede moties aangekondigd. Ze moeten zijn ingediend uiterlijk om 17 uur op de tweede werkdag volgend op de sluiting van de vergadering.

Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Wim Wienen tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over vertalingen in programma's van de nieuwsdienst

- 1712 (2010-2011)

Vraag om uitleg van de heer Bart Caron tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de ondertiteling bij buitenlandse berichtgeving

- 1722 (2010-2011)

Vraag om uitleg van de heer Bart Tommelein tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over foutieve ondertiteling in het VRT-journaal

- 1731 (2010-2011)

De voorzitter: De heer Verstrepen is verontschuldigd. De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Voorzitter, naar aanleiding van de aardbeving, tsunami en kernramp in Japan komt er heel wat beeldmateriaal en nieuws op ons af, ook op de VRT. Wij hebben het hier al gehad over deontologische fouten die werden gemaakt in nieuwsuitzendingen. Nu gaat het over vertaalfouten.

Er zijn mensen die goed Japans kennen en het plezant vinden om filmpjes, die ze uit de nieuwsuitzendingen van de VRT plukken en van de juiste vertaling voorzien, op YouTube te plaatsen. Dat heeft al wat media en kranten gehaald. Dat is allemaal behoorlijk grappig en geestig, behalve als je er rekening mee houdt dat het nu net een van de kerntaken van de VRT is om een objectieve en goede nieuwsuitzending te verzorgen.

De VRT gaat er altijd prat op dat zij qua nieuws en duiding kwaliteit brengt. Dergelijke fouten ondergraven de positie van de openbare omroep als marktleider op het gebied van nieuws. Ik kwam al vaker mensen tegen die minder courante talen spreken en die mij vertellen dat er wel vaker wat fout gaat met de vertalingen bij de VRT. In de media heeft de VRT zelf verklaard dat zij die beelden via internationale persagentschappen krijgt en dat zij zich dan baseert op de Engelse vertaling. Voor een nieuwszender die prat gaat op kwalitatief hoogstaand nieuws, is dat een magere verdediging.

Ik houd hier geen pleidooi dat er op de VRT voor elke taal ter wereld een medewerker moet zijn die deze taal vloeiend spreekt en voor een vertaling kan zorgen, maar nieuws is toch iets wat in opstoten opkomt. Binnen drie maanden zal er minder nieuws zijn uit Japan. Dat is nu al zo. Dan is er weer een opstoot met Libië. Het zou nuttig zijn om te bekijken hoe men zeer belangwekkende nieuwsfeiten, waarvan je op voorhand weet dat je daarover meerdere dagen nieuws zult brengen, aanpakt. Het is nuttig om te zien wie daarbij, eventueel in een tijdelijk kader, kan helpen. Zo kunnen de juiste vertalingen onder de correcte interviews worden geplaatst. Dergelijke fouten zijn pijnlijk voor een omroep als de VRT.

Minister, in welke gevallen en talen neemt de VRT zelf de vertaling van nieuwsberichten en interviews voor haar rekening? Welke controle bestaat er op de juistheid van de vertalingen? Voor welke talen doet de VRT een beroep op internationale persagentschappen en hoe wordt daar gecontroleerd op de juistheid van de vertalingen? Is dat een 'at random'-systeem waarbij men een aantal stukken die men van internationale persagentschappen overneemt controleert? Of gebeurt dat niet? Vertrouwt men blindelings op die internationale persagentschappen? Zijn er mensen die vertaalfouten hebben gemeld aan de VRT? Hoeveel meldingen zijn er binnengekomen? Zijn er extra maatregelen nodig om de vertalingen van nieuwsberichten bij de VRT te verbeteren? Zo ja, welke verbeteringen denkt men te kunnen aanbrengen om dit soort fouten in de toekomst te vermijden?

De voorzitter: De heer Tommelein heeft het woord.

De heer Bart Tommelein: Minister, ik herinner mij de commissievergadering van 8 februari zeer goed. Toen was er de hele dag een cameraploeg met journalisten van de VRT aanwezig in de commissie, en daarvan hebben ze dan 's avonds nul-komma-nul uitgezonden. Toen hadden we het uitgebreid over de deontologische fouten die door de VRT-nieuwsredactie werden gemaakt, over wie daarvoor verantwoordelijkheid draagt en over de eventuele remedies en oplossingen die kunnen worden aangereikt.

Twée maanden later was het opnieuw prijs, dit keer in het kader van de verschrikkelijke ramp die Japan trof. Minister, het ging bij die foutieve ondertitelingen niet om semantische vergissingen, maar simpelweg over totaal verkeerde vertalingen. De indruk werd gewekt dat een man vertelde dat hij zijn ouders weggesleurd zag worden door kolkend water, terwijl hij het had over de samenwerking bij de reddingswerken. Het ruikt zelfs een beetje naar sensatiezucht.

Toen dit probleem van foutieve vertalingen bekend raakte, communiceerde de VRT zeer snel dat het de schuld was van een ander. Het is altijd de schuld van een ander, natuurlijk. Het ging om een slechte leverancier: de European Broadcast Union, die de beelden en vertalingen

op haar beurt van internationale persagentschappen kreeg. Maar twee dagen later was het opnieuw prijs, met een tweede, gelijkaardig, voorval.

Minister, de VRT gaat er altijd prat op dat ze de meest betrouwbare en meest kwaliteitsvolle nieuwsredactie van het land heeft. Dat kan tellen. Die VRT-nieuwsredactie heeft een zware opdracht. Zij moet ervoor zorgen dat de burger correcte informatie krijgt. Er is een structureel probleem, zeker omdat ik al op 8 februari drie voorbeelden had aangehaald waarbij de nieuwsredactie van de VRT zwaar in de fout was gegaan.

Ik neem het de VRT niet kwalijk dat ze daar niet over berichtte. Ik neem het haar wel kwalijk dat ze daar een hele namiddag met een cameraman en een geluidsman en een journalist staan, om er dan niets over uit te zenden. Dat kost geld.

Tijdens ons vorige debat heb ik aangekondigd dat de VRT zondigde tegen de eerste artikels van de code van de Raad voor Journalistiek. Dat is dus opnieuw het geval, want artikel 2 zegt: “De journalist checkt de waarachtigheid van de informatie.” Ik veronderstel dat dat ook geldt voor vertalingen. We zouden dit kunnen catalogeren onder de noemer *fait divers*, een klein foutje, een spijtige zaak, maar dit tast voor de vierde of vijfde keer de geloofwaardigheid van de belangrijkste en grootste nieuwsredactie van het land aan. Tijdens ons vorige debat waren we het erover eens dat het belangrijk is dat de VRT aan zelfregulering doet, alleen stel ik me steeds meer de vraag of ze daartoe in staat is. Er is een code, er is een redactiestatuut, er is een deontologische adviesraad, er is een beroepscollege, maar het heeft geen zin dat dat allemaal wordt geïnstalleerd als men constant achter de feiten aanloopt. U vertelde me vorige keer dat de VRT de procedures die de nieuwsdienst hanteert, opnieuw grondig zal bekijken. Is dat reeds gebeurd? Dit gaat immers niet over een alleenstaand feit, maar over een opeenstapeling van incidenten. Wat zeggen die adviesraad en dat beroepscollege over deze nieuwe incidenten? Wat gaat men daar ten gronde aan doen?

Minister, de definitieve opmaak van de beheersovereenkomst wordt aangekondigd. Na het weekeinde zult u eindelijk weten wat senioren en jongeren daarvan denken. U hebt er toch wel voor gezorgd dat er voldoende vrouwen en mannen bij zijn? Pas op, want ik zal daarop toekijken. Dan kunt u zich volop smijten om het document af te ronden. U bent het ongetwijfeld met me eens dat het leveren van uitstekende informatie de allereerste opdracht is en blijft. In de nieuwe overeenkomst zullen we opnieuw de middelen vastleggen voor de VRT. Maar als de openbare omroep er niet in slaagt de rante dotatie die ze krijgt, om te zetten in het correct vervullen van haar prioritaire opdracht, zijnde het brengen van correcte informatie en correct nieuws aan de bevolking, dan hebben we een serieus probleem. Minister, wat is de werkelijke oorzaak van de foutieve vertaling? Is dit een geïsoleerd geval, of is dit meermaals voorgekomen? Het heeft zich herhaald. De volgende vraag heb ik u al eens gesteld, namelijk op 8 februari, de dag dat de camera er stond: welke maatregelen zal de openbare omroep, het management of de hoofdredactie, nemen zodat dergelijke fouten in de toekomst worden uitgesloten?

De heer Bart Caron: Minister, naast wat er is gemeld, wil ik verwijzen naar een item waarin de heer Chris Van den Abeele, journalist bij de VRT, in Terzake parodiërend oude beelden van 9/11 illustreerde met twee totaal verschillende ondertitelingen met een verschillende betekenis.

Deze kwestie is toch wel ernstig. Ik heb mijn vraag ingediend voor het in de kranten kwam. Mijn medewerker heeft vrienden die ginder wonen en die filmpjes van hier bekijken. Zo is het in het nieuws geraakt. Ik heb via die persoon de reële vertaling van die reacties van mensen gekregen. Dat was iets totaal anders dan de ondertiteling. Ik had mijn vraag graag geïllustreerd, want je kunt dat item op YouTube met een dubbele ondertiteling bekijken: met de vertaling die op de televisie te zien was en daaronder de letterlijke vertaling van de Japanse teksten. Het gaat niet over een literaire of journalistieke vrijheid, het gaat echt om een totaal andere inhoud.

Ik wil het niet dramatiseren, maar voor het vertrouwen in onze openbare omroep vind ik het geen goede zaak. Daarom stel ik enkele aanvullende vragen bij wat de collega's reeds hebben gezegd. Ik laat mijn eerste twee enigszins sarcastische vragen achterwege. Ik wil wel weten wie er verantwoordelijk is voor de VRT-vertalingen. Hoe gaat dat in zijn werk? Wie beslist daarover? Wie draagt die verantwoordelijkheid?

Mocht de VRT-vertaling niet de correcte zijn en dus overgenomen zijn van elders, hoe komt dat dan? De dag erna stond in de kranten dat het zou gaan om Engelse ondertitels die via internationale persagentschappen komen. Hoe kan dat in de toekomst worden vermeden?

Hoe sterk mogen we nog rekenen op de correctheid van onze eigen nieuwsdienst als je dergelijke verhalen hoort? Kan er niets gebeuren om dat vertrouwen te herstellen?

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Ik heb bij de VRT gevraagd wat de context en de omstandigheden zijn waarin die fouten zijn gebeurd en wat daarover de mening van de VRT is. Uiteraard vinden wij allemaal de kwaliteit en de geloofwaardigheid heel belangrijk. Dat geldt ook voor uitzendingen waar vertalingen en onderschrijft bij te pas komen. De VRT heeft zelf haar fout toegegeven en heeft zich hiervoor verontschuldigd, daar kan geen discussie over bestaan.

Hoe is zoiets kunnen gebeuren en wat is de context waarin het is gebeurd? De nieuwsdienst neemt zelf de vertalingen op zich wat betreft de courante talen Frans, Engels, Duits, Italiaans, Spaans, Russisch en Portugees. Iedereen op de nieuwsredactie moet correct kunnen vertalen uit het Frans en uit het Engels en er zijn voldoende redactiemedewerkers die ook Duits, Spaans, Italiaans, Russisch en Portugees kunnen vertalen. Daarvan doet men de vertalingen zelf. Dan heb je de minder courante talen. Er zijn ook wel medewerkers die minder courante talen kennen zoals Grieks, Arabisch of Chinees, maar die zijn niet altijd à la minute beschikbaar.

Als het gaat om een taal die geen enkele VRT-medewerker kent, doet de VRT een beroep op een externe partij. Zo is het mogelijk dat een externe tolk op de redactie het nieuws komt volgen en de vertalingen maakt. De VRT-nieuwsdienst heeft de afgelopen maanden bijvoorbeeld regelmatig een beroep gedaan op externe tolken in het kader van de omwentelingen in de Arabische wereld, waar sommige collega's naar hebben verwezen. Ook voor de crisis in Japan werd er soms een tolk ingeschakeld. Het is echter niet altijd mogelijk om op die korte termijn ook een professionele vertaler of tolk te pakken te krijgen. Het nieuws doet zich onmiddellijk voor en de deadlines zijn zeer kort. Men moet zich dan soms met veel creativiteit behelpen om die vertalingen gedaan te krijgen.

Dit is allemaal niet het geval geweest in deze zaak, want hier heeft de VRT een beroep gedaan op een Engelse vertaling die samen met het beeld werd aangeleverd door het beeldagentschap European Broadcasting Union (EBU). Het gebeurt regelmatig dat beelden samen met vertalingen in het Engels worden aangeleverd door verschillende agentschappen, zoals Reuters, Associated Press Television Network (APTN) en EBU. Dit feit is gebeurd als gevolg van een verkeerde Engelse vertaling die door het beeldagentschap EBU is toegeleverd. Eigenlijk is het dus gebeurd zoals de collega's hebben gezegd: het filmpje en de vertaling werden losgekoppeld en zijn verwisseld met een ander filmpje met vertaling. Aangezien er toen niemand op de hoofdredactie aanwezig was die Japans kent en het niet is gecheckt, is het foutief uitgezonden.

Men heeft teruggekeken in het proces en er met de EBU over gesproken. Daar zegt men zelf dat de fout is gemaakt bij de Japanse omroep NHK die het beeldmateriaal in eerste instantie aan de EBU heeft aangeleverd. Daar is de verwisseling van de ondertiteling gebeurd. Zodra de vertaalfout werd vastgesteld, werd die meteen gecorrigeerd in de volgende uitzending. Uiteraard betreurt de VRT-nieuwsdienst dat. Ik betreur dat ook, en we doen dat allemaal. Het tast de geloofwaardigheid van de nieuwsdienst aan.

De nieuwsdienst heeft een rechtzetting gepubliceerd op deredactie.be. Het is belangrijk dat men zelf in de eigen kanalen die rechtzettingen publiceert. Men heeft ook een aantal maatregelen genomen. De nieuwsdienst heeft in de eerste plaats contact opgenomen met de EBU en de vertaalproblemen besproken. Daarnaast heeft de hoofdredactie van de nieuwsdienst de richtlijn gegeven om specifiek voor het Japans de vertalingen extra te checken, bijvoorbeeld telefonisch, door een professionele vertaler, indien het tijdsbestek kort is. De nieuwsdienst organiseert trouwens ook opleidingen die gericht zijn op het maken van onderschriften, wat een belangrijk onderdeel is van het vertaalwerk. Sinds enkele jaren heeft de nieuwsdienst ook een nieuwe werkprocedure en een nieuwe applicatie voor ondertitels. Daardoor is de foutenmarge sterk verminderd, maar nog niet tot nul herleid. De meeste onderschriften worden nu op voorhand opgenomen, in plaats van rechtstreeks op het beeld te zetten.

De nieuwsdienst wijst erop dat Het journaal een programma is met een korte deadline. Daardoor kan de kwaliteitscontrole er niet voor 100 procent zijn. De nieuwsdienst en zijn journalisten proberen uiteraard wel uit hun fouten te leren en zullen blijven focussen op zo goed mogelijke vertalingen.

Wie is verantwoordelijk? Uiteraard valt dit onder de journalistieke verantwoordelijkheid. Het zijn de journalist, de eindredactie en de hoofdredactie die de verantwoordelijkheid dragen, zoals dat ook het geval is voor andere fouten die in de berichtgeving sluipen. Uiteraard betreur ik dat dergelijke fouten gemaakt worden. De VRT heeft zelf voldoende 'sense of urgency' aan de dag gelegd om de fout te erkennen en toe te geven en om intern te kijken welke maatregelen ze kan nemen om die fouten te verbeteren.

Er zijn een vijftal meldingen binnengekomen bij de VRT van kijkers die zeiden dat er fouten in de vertaling zaten. Het gebeurt nog wel dat de nieuwsredactie foutmeldingen krijgt van kijkers of luisteraars. Op basis daarvan worden die fouten rechtgezet.

Hiermee heb ik de context en de feiten aangegeven over deze foute berichtgeving.

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Minister, ik dank u voor het antwoord. Ik ben blij dat er al enkele maatregelen worden genomen om dit in de toekomst te vermijden. Vooral het extra checken van dat soort vertalingen lijkt mij essentieel. Mijn moeder zaliger heeft me altijd geleerd: haast en spoed is zelden goed. Dat geldt ook als men kwalitatief nieuws wilt maken. Het hoeft niet allemaal zo snel te gaan als je die kwaliteit wil beschermen. Daarom vond ik het nodig om die vraag te stellen. Dat is nu net wat de VRT zou moeten doen, namelijk hoogstaande kwaliteit brengen in nieuwsuitzendingen.

Ik vind het wel wat spijtig dat het in dit geval over Japans gaat. We hebben gesproken over de meer courante talen en de minder courante talen. Ik denk dat Japans vandaag toch wel bij de meer courante talen hoort, los van het feit dat niet iedereen in Vlaanderen dat spreekt. In de context van een nieuwsdienst lijkt het me wel belangrijk. Ik kan aannemen dat men het niet nodig vindt om mensen te hebben die het Swahili meester zijn, maar van een economische grootmacht als Japan krijgen we regelmatig nieuws en wereldnieuws. Het is misschien nuttig om mensen te hebben die Japans kennen. Portugees hoort er al bij, bijvoorbeeld door een groeiland als Brazilië, maar er zijn ook de talen die in India worden gesproken. Ik denk dat het voor een nieuwsdienst die toch heel veel internationaal nieuws brengt, nuttig is om wat voor ons misschien een niet courante taal lijkt in Vlaanderen en in dit huis, toch te kennen.

De voorzitter: De heer Tommelein heeft het woord.

De heer Bart Tommelein: Minister, ik dank u voor het antwoord. Ik vind dit schrijnend voor een redactie van een nieuwsdienst die toch naam en faam te verdedigen heeft. Ik volg de heer Wienen.

Dit item was drie weken na elkaar het hoofdpunt van het nieuws. Een aardbeving van die omvang in zo'n land is niet zomaar een akkefietje. Het is belangrijk dat je op dat moment zorgt dat de informatie die van daar komt, correct is. Het heeft in ons land heel wat in beweging gezet. Het heeft heel de problematiek omtrent kernenergie en veiligheid in de belangstelling gebracht.

Mij lijkt het logisch dat er op dat moment correcte informatie wordt gegeven, niet alleen nadat die vijf mensen een klacht hebben ingediend, want die hebben toevallig de kennis van het Japans, maar de andere mensen hebben die niet en nemen klakkeloos aan dat wat gezegd wordt. We mogen dat toch verwachten van de VRT-nieuwsredactie. Daarbij is Japan een zeer belangrijke handelspartner voor ons land. Alleen al in mijn stad, Oostende, zijn de Japanners de belangrijkste werkgevers met Daikin en Mutoh. Het kan er bij mij niet in dat het Japans geen courante taal zou zijn.

Ik herinner me dat ik jammer genoeg op 8 februari de problematiek van mevrouw Morel hier heb aangehaald. Ze is diezelfde dag overleden. De heer Cortebeeck ging ontslag nemen en er was een schietincident in Haïti. Ik heb het dan nog niet over het tijdig in Chili geraken. Terwijl de commerciële zenders daar wel op tijd geraakten, geraakte de openbare omroep daar blijkbaar niet. Het kunnen allemaal alleenstaande feiten zijn, maar als je ze allemaal samen neemt, minister, begin ik me toch vragen te stellen bij de werking van de nieuwsdienst, van de hoofdredactie en de heel concrete maatregelen die men neemt om dergelijke situaties in de toekomst te vermijden. Ik heb me al dikwijls de vraag gesteld of de structuur van de nieuwsredactie van de VRT een goede structuur is, met verschillende mensen. Ik denk dat eenheid en duidelijkheid van leiding misschien een oplossing zou kunnen geven aan een steeds weerkerend probleem. Ik hoop dat ik het hier volgende week of volgende maand niet opnieuw over weer een incident moet hebben.

Ik wil de mensen van de VRT één goede raad geven. Ik heb al verschillende keren meegemaakt dat ze schieten op de berichtgeving van andere zenders. Het is echter goed in eigen hart te kijken of voor eigen deur te vegen. Het ergert me mateloos dat er in de nieuwsuitzendingen berichtgeving komt over andere zenders die zogezegd mindere kwaliteit geven en fouten maken. De VRT zou in de toekomst beter absoluut vermijden dat dergelijke dingen gebeuren.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Wilfried Vandaele tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de lijsten bij radiozenders - 1717 (2010-2011)

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Minister, in Humo van 22 maart 2011 las ik in een interview met Luk Alloo een passage over de wat hij de 'liever-niet-lijst' van Radio 1 noemt. Ik citeer de heer Alloo: "Voor Radio 1 zou ik nooit Willy Sommers kunnen interviewen, en zeker niet op een grappige manier. En er tussendoor eens z'n 'best of' doordraaien in drie minuten. De Willy Sommersen van deze wereld mogen niet op Radio 1 – ze staan er op de liever-niet-lijst. Dat zulke lijsten bestaan, vind ik op zichzelf al belachelijk."

Blijkbaar zijn de zenderprofielen binnen de VRT dermate uitgewerkt dat zelfs lijsten worden aangelegd van wie waar wel en niet aan bod mag komen. Wij vragen ons af of het hanteren van dergelijke lijsten het behalen van de streefcijfers voor Nederlandstalige en Vlaamse producties vergemakkelijkt dan wel bemoeilijkt. Vandaar enkele vragen.

Welke lijsten bestaan er voor welke kanalen? Kunt u een overzicht geven van wie er op die verschillende lijsten staat? Op basis van welke criteria – ik neem aan gelinkt aan de zenderprofielen – komt men op de verschillende lijsten? Sinds wanneer is dat systeem van toepassing? Werd het al geëvalueerd? Zo ja, wat waren de conclusies?

De voorzitter: De heer Tommelein heeft het woord.

De heer Bart Tommelein: Minister, het zal u genoegzaam bekend zijn dat ik tijdens de hoorzittingen ook al mijn ongenoegen heb geuit over het feit dat de Vlaamse muziek populair is bij de mensen, dat er een heel grote vraag naar is, dat men zaken organiseert, zoals het Schlagerfestival in uw provincie, dat gigantische successen kent, maar dat men er bij de openbare omroep bij blijft zweren dat dit genre van muziek heel moeilijk past in bepaalde van haar radioformats.

Zoals u weet, ben ik een absolute tegenstander van quota en streefcijfers, in tegenstelling tot de heer Vandaele. We kunnen streefcijfers hebben voor hiphop, punkmuziek, rock-'n-roll, jazz enzovoort. Op de duur kan je door het bos de bomen niet meer zien. Ik ben daar tegen gekant. Ik vraag ook geen quota of streefcijfers voor Vlaamse muziek, maar ik stel me er wel vragen bij dat er bij de openbare omroep, die 65 procent van de markt in handen heeft, lijsten bestaan van welke genres niet mogen op welke zenders. Daar kan je toch wel zware bedenkingen bij hebben.

Men zegt dat het zeer moeilijk is om dat in te passen in formats. Bij MNM is men er blijkbaar, volgens de VRT, perfect in geslaagd om dat radioformat aan het profiel aan te passen. Het kan dus wél. Ik stel dus alleen maar vast dat het een kwestie van slechte wil is. De zogenaamde elite in onze maatschappij vindt Vlaamse films, Vlaamse televisieseries en Vlaamse filmmakers fantastisch. Zolang het maar niet over Vlaamse muziek gaat... Dat begrijp ik echt niet en ik vraag met aandrang dat de openbare omroep ter zake zijn rol als openbare omroep zou spelen. Ik vraag geen streefcijfers, maar men moet er toch minstens in slagen om op één zender dat aanbod waar te maken, waarnaar trouwens vraag is bij de bevolking. Ik ben geen voorstander van lijsten van wat moet worden gedraaid, maar ik ben nog veel minder voor lijsten van wat niet mag worden gedraaid. Net als de heer Vandaele zou ik daar meer duidelijkheid over willen hebben.

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Minister, bestaan die lijsten nu, of niet? In de vorige legislatuur heb ik die vraag ook al gesteld, ook aan de toenmalige VRT-directie en de toenmalige voorzitter van de raad van bestuur. Ik heb ze gesteld aan de radiobazen en het antwoord luidde dat ze niet bestonden, hoewel mensen van de VRT me hebben gezegd dat ze wél bestaan. Die mensen hebben me ook gezegd welke namen daarop stonden, namen van artiesten die niet mogen worden gedraaid, tenzij sporadisch, op de nachtradio. Tussen haakjes wil ik daar ook nog aan toevoegen dat volgens de laatste gegevens artiesten die op de nachtradio worden gedraaid, niet in aanmerking zouden komen om een uitkering van SABAM te krijgen. Daarmee keren we terug naar de creatieve sector. Nu, dat is een ander gegeven, en het is ook federale materie.

Het is inderdaad belangrijk te weten of die lijsten bestaan. Het is de eerste keer dat iemand die voor de VRT werkt, publiekelijk zegt, in een interview, dat die lijsten wél bestaan. Zelf vindt hij die lijsten ook belachelijk. Het is logisch dat de radiozenders een duidelijk profiel hebben. Ik kan begrijpen dat men oordeelt dat dit of dat genre misschien niet op die ene radiozender kan, maar dan moet het wel op een andere radiozender kunnen, eenvoudigweg omdat er zeker bij de openbare omroep voor elk wat wils moet zijn. Strikt genomen ben ik ook geen voorstander van quota, maar als het echt niet anders kan en men voelt dat er onwil is, dan heeft men misschien geen andere keuze dan quota op te leggen. Die discussie wil ik echter nu nog even achterwege houden. Ik voel een kentering bij de VRT. Ik voel dat het de goede richting uitgaat, door de discussies die hier de voorbije jaren zijn gevoerd. Vaak

gebeurt dat tegen de zin van bepaalde muzieksamenstellers. Er moet uiteindelijk eenvoudigweg voor elk wat wils zijn, ook als het gaat over de Vlaamse cultuur, of het nu gaat over populaire muziek, kleinkunst of wat dan ook.

Minister, u hebt wellicht het antwoord van de VRT gekregen. Bestaan die lijsten? Als ze bestaan, kan het parlement inzage krijgen in die lijsten? Wie staat voor welke radiozender op de lijsten van artiesten die niet of zo weinig mogelijk mogen worden gedraaid? Mochten die lijsten er zijn, dan is dat broodroof.

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Als het gaat over liever-niet-lijstjes bij de VRT, dan ben ik en is mijn fractie het meest deskundig. Als het gaat over nieuwsuitzendingen en politieke uitzendingen, bestaat er bij de VRT een zeer grote liever-niet-lijst, namelijk de nota 'De VRT en de democratische samenleving'. What's in a name?

Eigenlijk is de manier waarop de VRT soms omgaat met Vlaamse muziek, verwerpelijk. Dat is de enige conclusie die we daaruit zouden kunnen trekken. Voor een Vlaamse openbare omroep, betaald met Vlaams belastinggeld, zou het eigenlijk een tweede natuur, een automatisme moeten zijn om Vlaamse muziek in al haar genres te programmeren. Het gaat immers over een Vlaamse openbare omroep die, volgens het decreet en de beheers-overeenkomst, nog altijd aandacht moet hebben voor de eigen identiteit. Die Nederlandstalige muziek, die Vlaamse muziek is een heel belangrijk deel van die identiteit. Dat is essentieel.

We moeten blijven aandringen, en dat niet altijd alleen met quota. Quota zijn misschien niet de ideale manier. Zoals de heer Verstreken echter heeft opgemerkt, als het niet anders kan en er blijft sprake van kwade wil bij de VRT, dan moeten we misschien toch overwegen om voor die toekomstige beheersovereenkomst de bestaande quota aan te passen. Dat is echter inderdaad het laatste redmiddel. Ik zou liever hebben dat de Vlaamse openbare omroep respect zou hebben voor de Vlaamse cultuur die vandaag ook in de muzieksector wordt gebracht.

Minister, ik hoop dan ook dat u zult antwoorden dat die lijsten niet bestaan. Ik weet echter niet in welke mate we dan moeten concluderen dat dit de waarheid is. Ik heb u immers ook diverse schriftelijke vragen gesteld naar aanleiding van het feit dat bekende VRT-figuren en -programmamakers hadden gesteld dat mensen van het Vlaams Belang niet welkom waren in infotainment- en andere programma's. U hebt toen ook altijd geantwoord dat dit niet zo was, maar dat er een charter is en dergelijke meer.

De heer Bart Caron: In naam van mijn fractie wil ik daar nog een element aan toevoegen, los van de discussie over Nederlandstalige of anderstalige muziek. Collega's, er zijn trouwens quota, en die worden ook gehaald: kijk naar het rapport van de Vlaamse Regulator voor de Media (VRM). *(Opmerkingen)*

Ik weet dat over de interpretatie van die cijfers kan worden gediscussieerd.

Ik ben wél een voorstander van quota, als dat nodig is. Daar wil ik even op wijzen, om het verschil duidelijk te maken. Wat me echter meer bekommert, is niet wie op het lijstje staat, maar wel een duidelijke, maar ook voldoende open profilering van de radiozenders. Ik neem aan dat Luk Alloo in Humo met de nodige dosis ironie het voorbeeld van Willy Sommers heeft gegeven. Die zou daar maar al te graag op hebben ingespeeld. Een bepaald profiel lijkt me ook wel zinvol. Minister, ik vind echter wel dat die profielen voldoende open moeten zijn, en voldoende luisteraars bereiken.

Ik heb een vriendenkring die altijd erg veel affiniteit heeft gehad met Radio 1. Ik hoor erg veel vrienden klagen over wat ze dan de 'verstudiobrusseling' van Radio 1 noemen. Dat is enigszins overdreven: ik weet het. Ze bedoelen dat bijvoorbeeld chansons – want daarover ging het onder meer – te vaak worden geweerd. Met de regelmaat van een klok komt dat soort dingen terug in de media. Dat is nog iets anders dan een discussie over zenders. Ik pleit

voor een duidelijke, maar voldoende open profilering. Of Willy Sommers dan bij wijze van spreken op de playlist van Radio 1 moet staan... Ik weet niet of dat klopt. Ik neem aan dat dit ook niet de bedoeling is.

Minister, mijn bekommernis betreft de playlist, de lijst van voorkeurnummers die wél worden gedraaid. Die voorkeurnummers zijn er: dat weet ik ook. Ik ben bekommerd over de sterke invloed die grote platenlabels daarop zouden hebben. Dan gaat het over andere, commerciële drijfveren. Door de nauwe relatie die ze hebben met de programmasamenstellers van de VRT zouden die labels eigenlijk in belangrijke mate aan smaakbepaling doen bij luisteraars. Dat verontrust me meer dan de vraag of iets Nederlandstalig of Engelstalig is, dan de vraag of het door een Vlaming of door iemand anders wordt gemaakt. Uiteraard moet de Vlaamse muziek een plaats krijgen, maar die openheid moet er zijn. Dit mag ook niet worden beïnvloed door commerciële belangen, zij het misschien slechts onrechtstreeks. Die openheid in die profilering van die zenders moet worden aangehouden.

Ik merk dat dit ook bij jonge mensen leeft. Naar aanleiding van een heel leuk rollenspel had ik onlangs een discussie over de vraag of MNM en Studio Brussel een fusie zouden kunnen aangaan. Mensen tussen 12 en 25 jaar zullen voor 100 procent ontkennend antwoorden op die vraag. Bij mensen ouder dan 25 is er ongeveer een fiftyfiftyverhouding. Mensen ouder dan 50 – sommige leden, zoals ikzelf, zijn ouder dan 50 – vragen waarom dat niet kan. Ik bedoel maar: smaken evolueren en bij die profielen moet men daarmee rekening houden. Daarmee geef ik maar aan hoe moeilijk het is. Er moet voldoende openheid zijn. Die zenderprofielen moeten net zo ver mogelijk van elkaar staan om zo ruim mogelijke publieken te kunnen bedienen.

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Voorzitter, geachte leden, ik heb dit inderdaad gevraagd aan de VRT, en de VRT heeft me formeel gezegd dat er niet wordt gewerkt met liever-niet-lijsten. In principe vervallen de deelvragen ter zake dus. Toch zal ik proberen de context en de bijkomende informatie die de VRT me heeft gegeven, aan u te verstrekken.

De enige lijsten die de VRT-radionetten wél gebruiken, zijn de playlists. Een playlist is een lijst van muzieknnummers die worden gedraaid in een radioprogramma. Die lijsten worden samengesteld op basis van specifieke selectiecriteria en uiteraard ook op basis van de kenmerken van het muziekprofiel van elk radionet, zoals men dat ook heeft vastgelegd in het muziekbeleidsplan. Het jongste muziekbeleidsplan dateert van 2009. Het werd ook voorgesteld aan en besproken met de muzieksector. Ter zake wordt regelmatig met de sector overlegd.

Die playlists worden per radionet samengesteld door een groep van vier à vijf muziekexperts. Het is belangrijk dat daar meerdere mensen bij betrokken zijn, dat het niet gaat over één of twee personen. De belangrijkste selectiecriteria zijn onder meer het muziekprofiel van het radionet zelf en de kwaliteit van het muzieknummer, wat uiteraard een kwestie van appreciatie is. Ook een belangrijk criterium is de radiovriendelijkheid van het muzieknummer, dus de vraag of een nummer via de radio goed overkomt bij de luisteraar. De duurtijd en de songstructuur spelen daarbij naar verluidt een rol. Een ander belangrijk criterium is het potentieel van het muzieknummer, dus de vraag of er een draagvlak is voor die muziek bij de luisteraars. Ook daarbij is er uiteraard sprake van een opportuniteitsbeoordeling.

Op die manier beschikt elk radionet over een eigen database met muzieknnummers van lokale en internationale artiesten. Aan de hand van die database worden de playlists samengesteld. Afhankelijk van het net varieert het aantal databasenummers van 2500 tot 6000. De database wordt wekelijks aangevuld met nieuw uitgebrachte producties. Tegelijk verdwijnen er ook nummers uit die playlists. Dat is de achtergrond die ik u wou geven. We hebben hier al meermaals het debat gevoerd over de vraag of alle bestaande maatregelen en regels volstaan

om voldoende Nederlandstalige muziekproducties te kunnen horen op de radio. Ik denk dat we in het algemeen hebben gesteld dat we dit eigenlijk onvoldoende vinden. Ik heb daar in mijn visienota uitdrukkelijk zelf een standpunt over ingenomen. De vraag rijst dus of we daar op een andere manier mee moeten omgaan, ook in de volgende beheersovereenkomst.

Ik geef even wat daarover nu al in de beheersovereenkomst staat. Artikel 16, lid 4, van die beheersovereenkomst bepaalt dat voor minstens 20 procent van de muziektijd op de radio sprake moet zijn van Vlaamse muziekproducties. Dat zijn dan producties waarbij de creatieve inbreng van een Vlaming als uitvoerder, auteur, producer of arrangeur een bepalende rol speelt. De VRT heeft gerapporteerd dat dit cijfer in 2010 zelfs 25 procent bedroeg.

We moeten natuurlijk goed beseffen wat er wordt bepaald. Het gaat dus niet alleen over Vlaamstalige liedjes of een bepaald genre. Dat wordt dus heel ruim bekeken: de uitvoerder, auteur, producer of arrangeur moet een Vlaming zijn. De beheersovereenkomst bepaalt ook dat minstens één VRT-radionet door het publiek moet worden herkend als een radionet met een Nederlandstalig muziekprofiel. Uit onderzoek blijkt dat vooral Radio 2 een uitgesproken Nederlandstalig profiel heeft voor de luisteraars. Minstens 25 procent van de muzieknummers op die zender is Nederlandstalig. Ook Radio 1 heeft zichzelf een streefcijfer qua Nederlandstalige muziek opgelegd: minstens 10 procent van de nummers op Radio 1 is Nederlandstalig, met een minimum van één Nederlandstalig nummer per uur.

De VRT meldt ook nog dat ze de voorbije jaren diverse initiatieven heeft genomen ter ondersteuning van de Vlaamse muzieksector, zoals de Radio 1-sessies, de Klara's, de Club 69-concerten enzovoort. Recent was er nog De Week van Eigen Kweek.

Dat is de stand van zaken. Dat neemt niet weg dat het nuttig is om hier te debatteren en te bekijken hoe we daar in de toekomst, bij de volgende beheersovereenkomst mee willen blijven omgaan. Er is immers een algemeen gevoel dat er wat dat betreft nog een extra inspanning kan worden geleverd.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Voorzitter, de discussie is er ook een geworden over quota en streefcijfers. Dat was niet meteen mijn uitgangspunt, maar het komt er inderdaad wel bij kijken. Ons standpunt is bekend: wij zijn wél een voorstander van streefcijfers. Die bestaan vandaag trouwens ook al: enerzijds zijn er de cijfers in de beheersovereenkomst, anderzijds heeft de VRT zichzelf ook streefcijfers opgelegd. Er moet inderdaad een onderscheid worden gemaakt tussen Vlaamse producties, namelijk producties die in Vlaanderen zijn gemaakt, maar die ook anderstalig kunnen zijn, en Nederlandstalige producties van Vlaamse, Nederlandse of andere makelij.

Minister, ik begrijp dat u stelt dat er geen negatieve lijsten zijn, lijsten die bepalen welke zanger of welke muziek niet mag worden gedraaid op een zender. We horen inderdaad – en we hebben het daarnet nog eens gehoord van de heer Verstreken – dat er wel andere geruchten de ronde doen. Maar goed, dit is het officiële standpunt. U hebt het woord ‘formeel’ gebruikt. Anderzijds bestaan er wel positieve lijsten, lijsten van wat men dan wel allemaal mag draaien. U stelt dat die ook af en toe worden aangepast. Nu zal het je maar overkomen dat je in geen enkele van die lijsten staat. Er bestaat dan wel geen negatieve lijst, maar wie niet in die positieve lijst staat, komt er natuurlijk ook niet aan te pas. Dat baart me toch wel wat zorgen. Ik dank u alleszins voor uw antwoord. Ik hoop dat de VRT u inderdaad correct heeft geïnformeerd, zodat ook wij op onze beurt correct zijn geïnformeerd.

De voorzitter: De heer Tommelein heeft het woord.

De heer Bart Tommelein: Minister, ik kan alleen maar vaststellen wat u hebt geantwoord. Ik vraag me alleen af of dit geen kwestie is van te weinig radioconcurrentie. In de voorbije decennia is de VRT beginnen in te zetten op Vlaamse content nadat de commerciële zender ook een uitgesproken Vlaams profiel had. Ook VT4 en VIJFtv hebben ingezien dat ze in het

Vlaamse medialandschap eigen content moeten brengen. Waarschijnlijk zullen ze straks nog meer die kaart trekken. Ik vind dat de VRT met haar radiogamma, met haar vijf zenders gewoon een te dominante positie heeft, zodat wat op andere vlakken wél succesvol is, bij haar niet succesvol kan zijn. Nogmaals, de VRT heeft het profiel aangepast voor andere zenders. Ik neem het voorbeeld van MNM. Blijkbaar is dat veel moeilijker voor Nederlandstalige of Vlaamse muziek, voor muziek van eigen kweek. Voor mij gaat het dus over een gebrek aan concurrentie en een te dominante positie van de VRT op de radiomarkt.

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Minister, de VRT heeft u geantwoord dat die lijstjes niet bestaan. U kunt ze ons dus ook niet overmaken, zoals ik daarnet heb gevraagd, maar misschien bestaan er wel verslagen van vergaderingen. Dergelijke zaken worden immers op vergaderingen besproken, en tijdens die vergaderingen is wel degelijk aan bod gekomen wie wel en wie niet mag worden gedraaid, al dan niet in primetime of op andere tijdstippen. Ik kan daar namen op kleven. Ik geloof de bronnen die me hebben getipt, voor 100 procent. Die bestaan wel degelijk. Mocht dat worden bekendgemaakt, Vlaanderen zou geschokt zijn te vernemen welke professionele mensen niet mogen worden gedraaid, en dat om belachelijke redenen.

Ik hoop dat u hiermee rekening wilt houden bij de volgende beheersovereenkomst. Het populaire genre moet op één bepaalde zender ook in primetime ook aan bod kunnen komen, waarmee ik niets zeg over de kwaliteit van de andere genres, want nogmaals, op de VRT moet er voor elk wat wils zijn. Het kan echter niet zijn dat een aantal mensen die wel degelijk kwaliteit leveren, niet aan bod kunnen komen door de smaak van een beperkt aantal personen.

Ik kijk even terug naar het verleden. Misschien ware het beter dat de muziek voor één bepaalde zender niet meer wordt samengesteld door twee of drie of vier mensen, die die muziek in een computer stoppen en er punten aan geven, zoals nu gebeurt. Dit zou ruimer moeten gaan, met passie, met hart en ziel. Ook producers en presentatoren zouden hun eigen muziekkeuze daarin moeten kunnen stoppen, zoals dat ooit het geval was. Dat is gewoon een tip die ik geef, zodat men daarover kan nadenken.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Minister, mij intrigeert het volgende. De heer Alloo zegt dit in de media. De heer Verstreken volgt die problematiek al jaren in dit parlement, maar heeft in zijn vorige carrière misschien aan diezelfde tafel gezeten. Die twee mensen zeggen dat dit daadwerkelijk bestaat, en de VRT zegt officieel dat het niet bestaat.

Dan rijst er een klein probleem. Ik stel voor dat u daar dan eens een hartig woordje over wisselt met de CEO van de VRT. Ik vind dat niet kunnen. Als twee eminente mensen zeggen dat het bestaat terwijl het formele antwoord van de VRT, zoals we het meestal krijgen, stelt dat het niet bestaat, zou het goed zijn dat mevrouw De Preter eens intern op zoek gaat naar die lijstjes en dat de raad van bestuur daarover een duidelijke visie ontwikkelt.

Men zegt hier naar aanleiding van de vraag van de heer Vandaele dat het niet bestaat. De finesse, mijnheer Vandaele, is dat men zegt dat het niet op de lijst staat. Dat is het formele juridische antwoord dat men voor de zoveelste keer geeft. Maar zelfs dat kan ook niet.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Veli Yüksel tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de kloof tussen de mediaopleidingen en de sector
- 1736 (2010-2011)

De voorzitter: De heer Yüksel heeft het woord.

De heer Veli Yüksel: Voorzitter, collega's, ik wil het hebben over mijn vorige passie, de journalistiek. Tegenwoordig moet je ver zoeken, in bijlagen van bijlagen, om te weten waarmee u bezig bent, minister. Met verbazing en veel interesse las ik in Jobat het artikel "Journalistiek niveau is vaak bedroevend". U maakte die vaststelling samen met de grote baas van de Vlaamse Media Maatschappij (VMMa). Deze vaststelling wordt ook gemaakt door de Vlaamse hoofdredacteuren. In een nota zeggen zij dat dossierkennis een absolute must is, dat zij voor deskundigheid en kwaliteit kiezen, dat opleiding en coaching meer dan ooit nodig zijn en gericht moeten zijn op betrouwbaarheid, deontologie, 'story telling' en interviewtechnieken, en dat zij jonge medewerkers een gepersonaliseerde opleiding aanbieden.

Minister, ik leg graag enkele passages uit dat interview aan u voor om er dan een vraag aan te koppelen. U zegt: "Samen met Pascal Smet ben ik momenteel aan het nagaan welke opleidingen er bestaan, wat de kwaliteit daarvan is en hoe we die op basis van de vraag van de sector eventueel wat kunnen bijsturen, zodat die match toch wat groter zou worden." Minister, hoever staat u met die analyse? Op basis van welke criteria wordt de kwaliteit van de opleidingen bepaald? Op welke manier zult u bepalen wat de vraag van de sector precies is?

Nog een citaat: "De mediaopleidingen schoten de voorbije tien jaar als paddenstoelen uit de grond." Bedoelt u dat er op dit ogenblik te veel mediaopleidingen worden aangeboden? Wat zult u daaraan doen?

Nog een citaat: "We hebben in Vlaanderen de voorbije tien à twintig jaar het ontstaan en de groei meegemaakt van een hele nieuwe creatieve sector, namelijk die van de productiehuisen die programma's maken voor de verschillende zenders. (...) Door de oprichting van het Mediafonds willen we ervoor zorgen dat er overheidsmiddelen voor die sector beschikbaar gemaakt worden."

Op basis van welke criteria zal worden bepaald wie steun uit dat Mediafonds kan genieten? Wie zal zetelen in de commissie die over de aanvragen zal oordelen? In De Standaard van 9 december 2010 maakt u zich sterk dat in het voorjaar van 2011 al de eerste dossiers zullen kunnen worden behandeld. Zijn er intussen al dossiers ingediend? Om welke dossiers gaat het? In welke mate zijn ze al behandeld?

In het interview zegt u dat u een analyse hebt gemaakt van de contracten van de werknemers van mediahuizen. Welke conclusies hebt u getrokken uit die analyse? Welke acties gaat u ondernemen in verband met die arbeidsovereenkomsten?

Onderzoeksjournalistiek, die duur en tijdrovend is, sterft uit in Vlaanderen. Zo stellen experts binnen en buiten de VRT. Is dat fenomeen te wijten aan het bedroevende niveau van pas afgestudeerde journalisten, waarover we het daarnet hadden? Welke maatregelen zult u nemen om kwaliteitsvolle onderzoeksjournalistiek, vooral bij de VRT, te stimuleren?

De voorzitter: De heer Tommelein heeft het woord.

De heer Bart Tommelein: Minister, ik heb een kleine aanvullende vraag. U zegt in het interview dat u een analyse hebt gemaakt van de contracten met de mediahuizen en de werknemers. Werd die analyse ook gemaakt bij de VRT? Het lijkt mij belangrijk dat u ook een analyse hebt van de flexibiliteit en beschikbaarheid van het personeel van de openbare omroep.

De voorzitter: De heer Van Der Taelen heeft het woord.

De heer Luckas Van Der Taelen: Excuseert u mij dat ik hier zomaar kom binnenvallen, maar ik zat ook in twee andere commissies.

Het gaat hier over de mediaopleiding. Met alle bescheidenheid die mij kenmerkt en siert: ik ben ervaringsdeskundige. Ik heb vijftien jaar gewerkt als freelance reportagemaker, maar ik geef ook al even lang les. Als er wordt gesproken van een 'mismatch' tussen de opleidingen en de sector, zou ik, contradictorisch, willen zeggen dat die 'mismatch' nog wat groter zou moeten worden. Er bestaat niets ergers dan wat ik in sommige opleidingen heb zien gebeuren, waar men studenten klaarstoomt om te worden ingeschakeld in bestaande formats. Ik heb het meegemaakt dat in een school waar ik ook les geef, het Rits hier in Brussel, in de afdeling Televisie de opdracht wordt gegeven om als eindwerk een bestaand televisieprogramma na te maken. Uiteraard zijn die studenten, als ze afstuderen, perfect in staat om mee te draaien in een programma als Man bijt hond.

Ik zie dat er de afgelopen jaren iets fundamenteels verloren is gegaan: een grondige algemene kennis, die vroeger zo typisch was voor journalisten van mijn generatie en van de generatie voor mij. Toen bestond er nog geen mediaopleiding. Ik denk aan mijn collega Stefan Blommaert, die samen met mij een opleiding Geschiedenis heeft gevolgd. Hij is nooit als journalist opgeleid, maar hij is wel een van de beste journalisten die de VRT nu heeft. De grootste fout die we zouden kunnen maken, is aan de sector te vragen hoe wij onze studenten moeten opleiden in de media. Dat zou een enorme vergissing zijn. De sector vraagt niets liever.

Zo komen we bij die opmerking over de contracten. Daar moeten we ook eens over nadenken. Niet alleen over hoe de sector bepaalt hoe de opleidingen er zouden moeten uitzien, maar ook over het feit dat hij mensen in dienst neemt die op een vrij schandalige manier worden uitgebuit en die met contracten werken die in geen enkele andere sector zouden worden aanvaard. Ook dat zou eens mogen worden aangekaart.

Ik ken de sector. Ik weet hoe die productiehuisen werken. Zij willen niets anders dan jonge mensen in dienst te nemen die onmiddellijk kunnen mee marcheren en mee functioneren, die zij kunnen uitbuiten. Als u bij productiehuisen, waarvan ik hier de namen niet zal noemen, zou nagaan wat van die mensen gevraagd wordt, hoeveel uren per week zij moeten werken, dan zou u merken dat die mensen niet op de hoogte zijn van hun meest fundamentele rechten. Ik heb zelfs aan ex-studenten moeten uitleggen dat het een verworven recht is om in het weekend niet te moeten werken, of om maar vijf van de zeven dagen in de week te moeten werken. Weet u dat er jonge mensen zijn die dat zelfs niet weten? Zij worden door die productiehuisen uitgebuit, geëxploiteerd. Zij moeten werken aan tarieven die veel te laag liggen. Onze openbare omroep heeft zich daar de laatste jaren op een negatieve manier laten kennen.

Minister en waarde collega Yüksel, laat u toch niet misleiden door de klachten van de sector. That's the other way around. Het gaat zo niet. De sector wil zo goedkoop mogelijk zo goed mogelijke programma's maken. Dat is zijn recht, maar wij moeten onze media- en journalistieke opleidingen daaraan niet aanpassen. Ik heb zelf gezien hoe het niveau van de studenten jaar na jaar vermindert. Ik moest jaar na jaar de meest essentiële informatie over onze geschiedenis, cultuur en economie aan mijn studenten bijbrengen. Ik krijg te maken met een generatie die geen kranten of boeken meer leest en die gelooft dat alle wijsheid van een computerscherm komt. Dan denk ik dat het probleem elders ligt dan in die 'mismatch'. 'Mismatch' is een gevaarlijk woord. De sector heeft juist meer behoefte aan creativiteit. Men moet die creativiteit niet aanpassen aan de behoeften van de sector.

Ik wou dit even zeggen omdat er aan dit debat meer aspecten vastzitten dan men op het eerste gezicht zou denken. Het gaat niet over een job zoals – opnieuw met permissie gezegd – die van de elektriciën die moet weten wat positief en wat negatief is. In de journalistiek gaat het over toch iets meer. Een zender heeft veel meer aan goed opgeleide, veelzijdige persoonlijkheden dan aan vakkundige mensen.

De voorzitter: De heer Yüksel heeft het woord.

De heer Veli Yüksel: Mijnheer Van Der Taelen, wij zeggen juist hetzelfde. Ik heb niet gezegd dat er een 'mismatch' is. De minister heeft dat gezegd. Ik ben dus benieuwd naar haar antwoord. Uit de informatie die ik krijg door mijn contacten met journalisten en voormalige collega's maak ik op dat er daar mensen binnenkomen die niet weten hoe onze politieke structuur in elkaar zit, wat a en b zijn en waar de bevoegdheden liggen, en die ook taalkundig ondermaats zijn. Daar heb ik het over.

Ik kom ook uit de sector. Met permissie gezegd, ik heb meer dan tien jaar aan journalistiek gedaan. Er is daar een serieus probleem. Daarnet is het aan bod gekomen toen we het hadden over die problemen met vertalingen enzovoort. Oké, er is tijdsdruk, maar er is een fundamenteel probleem van vaktoewijding, ernst, discipline enzovoort. Daar gaat het over.

Minister, ik ben benieuwd naar uw antwoord.

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Mijnheer Van Der Taelen, ik ben het eens met uw opmerking dat er heel veel nuances en aspecten vastzitten aan de problematiek die hier wordt geschetst. Ik wil hier de stand van zaken geven van een aantal initiatieven die ik heb genomen.

Ik heb inderdaad in eerste instantie gevraagd om een onderzoeksrapport te maken over de opleidingen die er vandaag zijn. Het zal weldra opgeleverd worden. Er wordt momenteel een datum ingepland waarop we in de eerste plaats aan de hogescholen zelf de resultaten van het onderzoeksrapport ter kennis zullen meegeven. Op basis daarvan zullen wij van gedachten kunnen wisselen en over de resultaten van het onderzoek met hen in dialoog gaan.

Ik kan u al meegeven dat de onderzoekers in hoofdzaak een inventarisatie hebben opgemaakt van de bestaande opleidingen, zonder meteen een oordeel te vellen over de kwaliteit of de kwantiteit. Sommige experts waren van mening dat er een zekere wildgroei aan opleidingen bestaat in Vlaanderen. Dat er de laatste jaren zo'n groot aantal studenten deze opleidingen heeft doorlopen, heeft volgens hen te maken met het feit dat er in Vlaanderen een onbelemmerde toegang is tot deze opleidingen, zonder selectie vooraf.

Hier, maar ook in de sector, wordt vastgesteld dat ondanks die zeer op de media gerichte opleidingen er toch niet altijd kandidaten voor de jobs worden gevonden die beantwoorden aan het verwachtingspatroon. In die zin is er toch zeker sprake van een 'mismatch'. Ik heb dat woord in die zin gebruikt. Er zijn heel veel opleidingen, heel veel mensen volgen die opleidingen, en toch is er bij de sector een grote vraag naar meer gedegen kandidaten en heerst er een grote behoefte aan mensen met een betere vooropleiding, met een betere algemene kennis en dergelijke.

We hebben uiteraard vrijheid van onderwijs en dus mogen er altijd bijkomende opleidingen worden georganiseerd, maar de vraag is hoe we ervoor kunnen zorgen dat die vormingen en opleidingen up-to-date worden gehouden en rekening houden met ontwikkelingen in de technologie. Het gaat immers niet alleen over journalisten, maar ook over technici en over cross- en multimediale technieken. Ook is de samenleving volledig gemulticulturaliseerd.

Voor mij is het belangrijk dat de opleidingen aandacht besteden aan de grote waarden van het journalistieke metier, namelijk de pluriformiteit, kwaliteit en performantie van de maatschappelijke informatie en opinievorming. Dat zijn waarden die hier door verschillende collega's naar voren werden gebracht. Ik denk daarbij zeker ook aan onderzoeksjournalistiek, buitenlandberichtgeving en aandacht voor de journalistieke deontologie.

Uiteraard komen zeker niet alle afgestudeerden terecht in de journalistiek. Ik vind het de moeite waard om die opleidingen eens onder de loep te houden, zeker omdat er vanuit de sector naar de overheid wordt gekeken om bijkomend te investeren in naschoolse opleiding 'on the job' en om die ook mee te financieren. Ik herinner u eraan dat ik het protocol met de geschreven pers mee heb opgezet en dat ik heb gevraagd om met nieuwe ideeën en nieuwe

initiatieven te komen omdat we toch niet kunnen blijven rondjes draaien en tegelijkertijd de factuur naar de overheid doorstorten.

U verwijst naar een tweede citaat: “De mediaopleidingen schoten de voorbije tien jaar als paddenstoelen uit de grond.” Mijn zorg gaat hierbij uit naar de studenten die dikwijls met volle moed aan de opleiding beginnen, misschien met een verkeerd verwachtingspatroon. Zij willen later hun droom in de journalistiek waarmaken. Het is belangrijk dat jongeren van tevoren weten welk aanbod er bestaat en wat zij kunnen verwachten. De sector heeft daar ook belang bij: zij zijn op zoek naar gemotiveerde jongeren. Het is zeker niet mijn bedoeling om in te grijpen in het aanbod, dat behoort trouwens niet tot mijn bevoegdheden. Mijnheer Van Der Taelen, ik ben het met u eens dat wij erop moeten toezien dat de opleidingen voldoende algemeen vormend moeten zijn, zij moeten voldoende creativiteit en kritische geest met zich meebrengen, en zij moeten zeker niet op maat van de sector worden gemaakt. Maar zij moeten er wel toe leiden dat er voldoende jongeren afstuderen die de basiscapaciteiten hebben om de juiste kwalitatieve instroom in de sector te kunnen garanderen. Er is dus een goede ‘match’ nodig tussen de opleiding en het beroep in al zijn diverse vormen. Wij moeten daarbij uiteraard rekening houden met de evoluties in de mediasector, die de jongste jaren zeer snel verandert.

Mijnheer Yüksel, uw vraag over het Mediafonds sluit daar zijdelings bij aan. De beheersovereenkomst met betrekking tot het Mediafonds 2011-2013 werd goedgekeurd door de Vlaamse Regering van 8 april 2011. De criteria op basis waarvan iemand steun kan genieten zijn in deze overeenkomst vervat. Het gaat om scenariosteun, productiesteun en ontwikkelingssteun. Informatie over wie in de commissies zetelt, kunt u lezen op de site van het Vlaams Audiovisueel Fonds (VAF), dat verantwoordelijk is voor de operationalisering van het fonds. Dat geldt ook voor de samenstelling van de commissies en de jurering. Voor de samenstelling werd input gevraagd via onder meer de website van het VAF, dat daarvoor een open procedure had.

Het VAF meldt me dat er inderdaad al dossiers zijn ingediend. De eerste ronde om dossiers in te dienen is ondertussen verlopen. Deze indienronde werd georganiseerd onder voorbehoud van goedkeuring door de Vlaamse Regering van de beheersovereenkomst. De deadline was 4 april 2011. Er werden 21 dossiers ingediend: 4 voor animatie, 7 voor documentaire en 10 voor fictie. Deze dossiers worden behandeld. Ze worden besproken in mei, met het oog op de beslissing van de raad van bestuur in juni. Maar gelet op het feit dat de Europese Commissie ook nog groen licht moet geven voor de toekenning van een dergelijke vorm van steun, zal de steun zelf pas uitgekeerd worden na goedkeuring van de Europese Commissie over de werkwijze van het Mediafonds. Die procedure loopt ook.

Een andere vraag sluit aan bij het talentmanagement in de sector zelf en de arbeidsvoorwaarden. Ik heb een onderzoek gestart naar het talentmanagement in de pers en de audiovisuele sector in zijn algemeenheid. Ook deze resultaten zijn stilaan klaar. Ik plan een rondetafel in of voor de zomer. Ik hoop dat we met de sector tot conclusies en aanbevelingen kunnen komen. Daar komen diverse aspecten aan bod die ook hier werden aangehaald: hoe zijn de arbeidsomstandigheden, wordt er geïnvesteerd in talentmanagement, worden die mensen leeggezogen? In die studie komen zaken aan bod die een verdere discussie vergen en die zeker van belang zijn als wij een langetermijnvisie in de sector willen stimuleren.

Mijnheer Yüksel, onderzoeksjournalistiek is zeker niet alleen een taak van pas afgestudeerde, maar ook van ervaren journalisten. Diepgravende journalistiek is niet altijd meer mogelijk vanwege de tijdsdruk op de redacties. Het Fonds Pascal Decroos heeft de voorbije tien jaar een belangrijke rol gespeeld om onderzoeksjournalistiek in Vlaanderen scherp te houden en ervoor te zorgen dat journalisten kwalitatief werk kunnen verrichten dat zij zonder steun onmogelijk zouden kunnen realiseren. Daarom zal ik ook in de toekomst het Fonds Pascal Decroos blijven steunen. Het Fonds Pascal Decroos is medianeutraal en kent beurzen toe aan journalisten die werken voor alle types van media.

Wat betreft de ondersteuning van projecten, leg ik er de nadruk op dat iedere vereniging die een subsidie toegekend krijgt, zich ertoe verplicht om de code van de Raad voor de Journalistiek te onderschrijven. Het is van groot belang dat niet alleen de ervaren journalisten maar ook de jonge, beginnende journalisten een en dezelfde code hanteren en respecteren. Een correcte, waarheidsgetrouwe en deontologische berichtgeving is immers de taak van de media, als waakhond bij onze democratie.

De voorzitter: De heer Yüksel heeft het woord.

De heer Veli Yüksel: Minister, ik dank u voor het antwoord. Ik heb nog twee concrete vragen. Wanneer zal de inventaris over het aantal opleidingen worden overgemaakt aan de hogescholen en de leden van de commissie?

Men stelt inderdaad vast dat er een wildgroei is en bepaalde opleidingen niet beantwoorden aan de criteria. U hebt gezegd dat u niet in staat bent om het aantal opleidingen te beperken, maar als er een wildgroei is, kunt u samen met minister Smet kijken om de opleidingen op zijn minst te valoriseren, ofwel om te zeggen dat bepaalde opleidingen niet voldoen aan de voorwaarden en daarom de subsidies voor die opleidingen in te trekken. Is dat een mogelijkheid?

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Ik doe geen uitspraak over waar ik allemaal toe in staat ben of niet, maar ik wilde het volgende zeggen. In eerste instantie is meten weten. Ik heb de studie besteld samen met minister Smet om de informatie naar boven te laten komen. Uiteraard hebben we vrijheid van onderwijs en is het niet aan de minister van Media om zomaar in te grijpen in opleidingen. Materiaal hebben, dat bespreekbaar maken en het debat erover organiseren, zowel met de onderwijssector als met de sector zelf, is een goede zaak. Ik hoop dat daaruit wederzijds inzicht komt en er een aantal acties uit zullen voortkomen die als gevolg hebben dat meer kan worden geïnvesteerd in betere opleidingen en dat er meer mensen zullen afstuderen met een juist verwachtingspatroon, die nog beter zullen matchen met de sector en er ook een carrière in kunnen vinden.

Het is de bedoeling om zowel het rapport over de opleidingen als het rapport over de arbeidsomstandigheden nog voor de zomer met de sector te bespreken.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Wilfried Vandaele tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de uitzending van de E3-prijs in Harelbeke - 1752 (2010-2011)

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Minister, in het Vlaamse wielerschap heeft De Vijver een belangrijke positie verworven door de organisatie van verschillende wielervedstrijden onder de noemer Flanders Classics. Na de jongste overname door De Vijver van SBS is er een herschikking gebeurd waarbij Flanders Classics blijkbaar voor de helft bij Vandenhaute-Watté zit en voor de helft bij Corelio. De situatie is dus anders dan op het ogenblik dat ik mijn vraag indiende, maar ze komt op hetzelfde neer.

Er rezen discussies over de data waarop de verschillende wedstrijden zouden worden gereden. De meest in het oog springende strijd is die tussen de E3-Prijs Harelbeke en Gent-Wevelgem. Door een wijziging van de kalender staan die nu beide in hetzelfde weekend

geprogrammeerd, één week voor de Ronde van Vlaanderen. De renners moeten dus kiezen in welke wedstrijd ze gaan rijden ter voorbereiding van de Ronde van Vlaanderen.

Gent-Wevelgem is een onderdeel van Flanders Classics en wordt dus door NV De Vijver beheerd. De organisator van de E3-Prijs Harelbeke is Bart Ottevaere. Deze laatste doet in P-magazine van 22 maart een opmerkelijke uitspraak: “Vandenhoute is ons op alle mogelijke manieren aan het proberen klein krijgen. Een maand geleden hadden we nog niet eens een contract met de VRT. Terwijl de E3 vorig jaar nog 750.000 kijkers haalde! Wij konden maar niet begrijpen waarom de VRT zo lang twijfelde. Tot de aap uit de mouw kwam: Wouter Vandenhoute had druk gezet op de VRT-directie om de E3 niet uit te zenden, dat weet ik uit goede bron. (...) Pure chantage waar de openbare omroep gelukkig niet voor is bezwiken. Logisch ook: de VRT is een openbare omroep, die mag zich toch niet laten leiden door de baas van een commercieel bedrijf.”

Minister, ik wil bijzonder voorzichtig omspringen met dat soort uitspraken in dat soort bladen, want men kan vaak niet inschatten welke agenda's hier nog meer meespelen. Het lijkt mij ook bijzonder sterk dat de baas van het belangrijkste Vlaamse productiehuis in die toonaard gesprekken zou voeren met de VRT, dat lijkt me niet bij hem te passen. Toch lijkt de uitspraak mij wel sterk genoeg om u een paar vragen te stellen.

Klopt het dat de openbare omroep druk heeft ervaren om de E3-prijs niet uit te zenden? Werd daarbij dan een verband gelegd met het uitzenden van andere Woestijnvisprogramma's? Klopt het dat er een maand voor de E3-prijs nog geen akkoord was over de uitzending door de VRT? Zo ja, is dat een normale gang van zaken of is dat abnormaal laat? Was daar een reden voor? Ter vergelijking: wanneer had de VRT een akkoord voor de uitzending van, zeg maar, Kuurne-Brussel-Kuurne?

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Met enige nieuwsgierigheid zal ik het antwoord van de minister beluisteren, dat waarschijnlijk ook van de VRT zal komen. Het is een dossier dat ik redelijk goed ken en dat ik van dichtbij heb meegemaakt. Mijnheer Vandaele, het is niet alleen een zwaar weekeinde voor de coureurs maar ook voor de vip's uit de streek, zaterdag en zondag van 's morgens vroeg tot 's avonds laat. Ik kan u verzekeren dat dat ook niet min is.

Minister, er is over heel dat dossier veel commotie. Ik heb ook gelezen wat ik heb gelezen. Ik zal luisteren naar uw antwoord. Voor mij is belangrijk in dit dossier, en vooral naar aanleiding van de heel recente gebeurtenissen, dat we goed moeten oppassen voor monopolies bij sportevenementen. De wielerklassiekers zijn eigenlijk een duopolie. Luik-Bastenaken-Luik en de Waalse Pijl onder ASO, de mensen die de Tour de France organiseren, en het belangrijke tegengewicht, met als kroon op het werk de Ronde van Vlaanderen, onder Flanders Classics onder impuls van Wouter Vandenhoute. Hij slaagt erin om heel het klassiek voorseizoen, de Vlaamse feestkermis, Europees en op wereldniveau uit te dragen door de schitterende reportages die gemaakt worden. Het is belangrijk dat we niet naar een echte monopolievorming gaan. We moeten als overheid kijken hoe we daarmee omgaan.

Voor mij, zeker na het dossier van vorige week, is het van cruciaal belang om de Evenementenlijst op een aantal punten uit te breiden. Luik-Bastenaken-Luik staat erop, de Ronde van Vlaanderen staat erop, Gent-Wevelgem staat er niet op, de E3-prijs staat er niet op, een aantal andere klassiekers staan er wel op. Nochtans zitten ze in een bepaald geheel. Europa deed een uitspraak over het wereldkampioenschap voetbal dat niet achter de decoder mocht worden uitgezonden omwille van het algemeen belang. Veel meer mensen dan alleen voetballiefhebbers willen dan naar het voetbal kijken. Dit geldt in dit land en voor een deel in West-Europa, meer dan ooit. Zelfs in Wallonië begint men al volksfeesten te organiseren bij koersen waar dat vijf jaar geleden niet zo was. Die motivatie gaat meer dan ooit op.

Minister, u hebt al een paar keer gezegd dat die Evenementenlijst niet simpel is. Ik weet dat ook. Toch denk ik dat het een bijzonder belangrijk element is in het globale dossier, in het belang van de kijker, dat men zoveel mogelijk de koersen in open net houdt. Degenen die er niet op staan, kunnen vroeg of laat een onderdeel worden van een bepaald businessplan, zoals ook in de Belgische voetbalcompetitie. We moeten echt initiatieven nemen omtrent dit dossier. Uit Europese contacten die we hebben gehad, denk ik dat het kan, maar het moet goed voorbereid en onderbouwd worden, in afspraak met de verschillende actoren. We moeten die stap zetten, en dat wordt echt dringend. Ik pleit er voor de zoveelste keer voor. Het staat ook in het regeerakkoord. Ik heb dat er bij de regeringsonderhandelingen expliciet in gekregen, goed wetende wat er aan de hand zou kunnen zijn. Ik wil er naar aanleiding van het dossier dat de heer Vandaele naar voren brengt, nog eens een warm pleidooi voor houden.

De voorzitter: Collega's, mag ik vragen om zo dicht mogelijk bij het onderwerp te blijven omdat we morgen een actualiteitsdebat zullen houden dat over het bredere landschap gaat.

De heer Tommelein heeft het woord.

De heer Bart Tommelein: Het gaat over sport en het uitzenden van sportmanifestaties, wat in deze commissie al een paar keer aan bod is gekomen. Hoe ver moeten we daar in gaan? Hoe ver moet de openbare omroep gaan in het uitzenden van sportwedstrijden? Het bezoek van onze commissie aan de BBC heeft me geleerd dat de plafonnering van de sportrechten bij de BBC iets is dat voorop staat. Ook daar heeft men gezegd: tot daar en niet verder. Maar natuurlijk is het totaal aan sportrechten bij de BBC niet vergelijkbaar met het totale budget van de dotatie van de VRT.

Ik stel me de vraag of er geen duidelijkheid moet worden geschapen in deze zaak. Ik kom daar morgen ook op terug, over het derde net en de gretigheid van de VRT om de belangrijkste sportmanifestaties te blijven uitzenden op de openbare omroep, terwijl een deel daarvan gerust ook op de commerciële zenders kan worden gebracht. U weet dat ik een tegenstander ben van quota. Als we alles willen brengen en het weekeinde vol wedstrijden willen zetten, is de vraag in welke mate er niet meer sensibilisering moet zijn van de VRT om die minder belangrijke wedstrijden en minder belangrijke sporten ook aan bod te laten komen. De discussie gaat altijd maar meer over de grote publiekstrekkingen: de E3-prijs met 750.000 kijkers, de Ronde van Vlaanderen met meer dan 1 miljoen kijkers, Parijs-Roubaix, met waarschijnlijk niet minder kijkers. De grote publiekstrekkingen willen ze allemaal brengen, en ook de openbare omroep. Ik denk niet dat dergelijke zaken achter de rode knop zullen komen, want er is een groot publiek voor. De vraag is in welke mate de openbare omroep moet blijven concurreren met commerciële omroepen in het brengen van bepaalde sportwedstrijden. Haar opdracht bestaat ook in het brengen van minder belangrijke wedstrijden. Maar wat de vraag betreft: het kan inderdaad niet dat commerciële spelers bepalen wat wel en wat niet op de VRT komt.

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Voorzitter, ik denk dat er meer zit in het spoor dat de heer Decaluwe ontwikkelt met de Evenementenlijst. We zijn in een periode terechtgekomen waar de Evenementenlijst veel belangrijker zal zijn dan in de periode dat de lijst is opgesteld. Daardoor is het op dit moment, door de evolutie van het medialandschap, waar we morgen wat dieper op kunnen ingaan, veel belangrijker wat die Evenementenlijst is, wat erop staat en wat maatschappelijk belang heeft. Breder dan enkel het wielrennen of het voetbal, is er heel wat maatschappelijk belang bij heel wat evenementen. Ik denk dat we zeer dringend, hoe moeilijk het ook is, het debat moeten aangaan om die Evenementenlijst te herbekijken, gelet op de evolutie in het medialandschap vandaag.

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Collega's, ik heb uiteraard contact opgenomen met de VRT. De vermeende chantage dat de VRT bij het uitzenden van de E3-prijs Woestijnvisprogramma's

zoals ‘De Pappenheimers’ en ‘Man bijt hond’ zou verliezen, is op geen enkel ogenblik aan de orde geweest, aldus de VRT. Vanaf het moment dat de holding De Vijver organisator werd van Flanders Classics, heeft de VRT met de heer Vandenhautte afgesproken om dit dossier van de sportuitzendingen volledig gescheiden te houden van het contract Woestijnvis/VRT. De besprekingen over beide dossiers zijn dan ook volledig apart gebeurd. De verlenging van het contract met Woestijnvis met betrekking tot televisieprogramma’s werd trouwens begin januari ondertekend – u herinnert zich dat men een overgangsregeling tot en met 2012 heeft afgesproken –, terwijl de besprekingen over de uitzendingen van de wielervedstrijden van Flanders Classics en van de E3-prijs pas begin februari afgerond werden.

Het klopt wel dat het akkoord over de E3-prijs er, in vergelijking met het akkoord voor Kuurne-Brussel-Kuurne, redelijk laat gekomen is. De reden van het laattijdige akkoord, pas begin februari, was het dispuut tussen de organisator van Flanders Classics en de organisator van de E3-prijs over de kalender. Dat dispuut hebben we kunnen volgen. De VRT wilde geen partij kiezen in dit dispuut. Daarom nam de VRT voor zichzelf reeds in december 2010 een standpunt in op basis van een interne communicatienota. Ik citeer: “De VRT wil in principe graag al de Vlaamse voorjaarsklassiekers blijven uitzenden, maar ondertekent op dit ogenblik nog geen contract noch met de Flanders Classics, noch met de organisatoren van de E3-prijs. De VRT hoopt dat de organisatoren van de Flanders Classics en van de E3-prijs in de komende periode tot een akkoord kunnen komen (over de plaats op de kalender en de aanpak van beide wedstrijden). De VRT wil een kans geven aan de besprekingen hierover, en zal daarom pas later een beslissing nemen over het uitzenden van de wedstrijden in 2011.” Dat was een interne communicatienota van december toen de VRT de bui zag hangen over de discussie tussen deze twee organisatoren.

Uiteindelijk zijn de organisatoren op 2 februari wel tot een akkoord gekomen voor één jaar. Daarop heeft de VRT beslist om zowel een akkoord af te sluiten met de organisator van de E3-prijs als met de organisator van Flanders Classics, telkens voor één jaar.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Ik heb daar niets aan toe te voegen. Ik dank de VRT voor haar antwoord.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Over de bekommernis van de Evenementenlijst begin ik elke veertien dagen wel eens. Dat is wel belangrijk, hé.

Minister Ingrid Lieten: Mijnheer Decaluwe, ik heb daar ook al eens op geantwoord. Ik wil daar gerust eens met u van gedachten over wisselen. Misschien komt dat morgen in het actualiteitsdebat ook ter sprake. Ongetwijfeld zal de verandering in het landschap een aspect zijn dat we daarbij in beschouwing moeten nemen. Ik heb ook gewaarschuwd dat het wel een traject zal zijn van verschillende jaren. We schatten het iets complexer in, u bent optimistischer en positiever ingesteld over het resultaat. Ik wil daarover graag de dialoog nog eens voeren en kijken wat we ermee zullen doen. We moeten wel weten dat we dan een uitgebreid debat openen, niet alleen over de wielervedstrijden. Ik heb geen a priori voor of tegen. Ik wil gerust met u kijken, wanneer we klaar zijn, om dat debat te openen en hoe we de voorbereidingen starten.

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Ik denk dat we dat debat met bekwame spoed moeten voeren. We zijn het er allemaal over eens dat het geen gemakkelijke oefening wordt. Het wordt een moeilijke evenwichtsoefening, waarbij Europa zal kijken hoe we dat aanpakken. Het is niet iets dat we kunnen doen van de ene maand op de andere of zelfs in een tijdsperiode van zes maanden. Er gaat een hele periode overheen. Als dit in het regeerakkoord staat, zoals de

collega zegt, lijkt het me nuttig om aan het debat te beginnen als we dit nog rond willen krijgen voor het einde van de legislatuur.

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: We hebben daar de vorige keer ook over gesproken. Naar aanleiding daarvan heb ik aan de administratie gevraagd om een planning op te maken en een kosten-batenanalyse van wat het zou betekenen aan voorbereiding en hoe we dat moeten aanpakken. Ik heb in elk geval wel die stap gezet. Als ik dat verslag van de administratie heb, kunnen we dat gebruiken om daarover met elkaar van gedachten te wisselen.

De heer Bart Caron: Ik dacht dat de heer Vandenhoute op de hoorzitting zelf uitspraken heeft gedaan over de wielerklassiekers, over open net of geen open net. Het kan een element zijn voor het debat dat erna volgt. Het is een zinvolle discussie.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Wim Wienen tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de gevolgen van de niet-erkenning van de Moslimexecutieve voor de erkenning van de Moslim Televisie- en Radio Omroep - 1780 (2010-2011)

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Minister, de Vlaamse Regering heeft een tijdje geleden een vzw van mosliminslag erkend voor het organiseren en op de buis brengen via de VRT van uitzendingen door levensbeschouwelijke derden. U weet dat ik daar niet zo opgetogen over was, maar goed, de erkenning was er. U vond dat dat nodig was. Mijn vraag heeft een beetje een andere insteek.

We weten allemaal dat de Moslimexecutieve de aanvrager was voor de erkenning van die vzw. De Moslimexecutieve heeft u aangeschreven om deze vzw te erkennen en om zendtijd te krijgen op de VRT in het kader van de levensbeschouwelijke derden. Nu is de Moslimexecutieve eigenlijk sinds 2008 niet meer echt erkend. Ze krijgt een zesmaandelijks erkenning van de minister van Justitie via een KB, en als dusdanig ook subsidies.

De huidige minister van Justitie in de regering in lopende zaken heeft intussen in de Kamercommissie laten weten – ik hoor dat het een sterke minister is, ik vind dat ook met de beslissing die hij heeft genomen – dat hij niet van plan is om via een KB die erkenning te verlengen aangezien er geen eensgezindheid is in de Moslimexecutieve over wat hun visie is, wat hun taak is en hoe ze nu verder moeten werken. Hij heeft dat eigenlijk gedaan omdat hij met de twee grootste stromingen die er momenteel zijn in Moslimexecutieve, op 31 maart nog even aan tafel wilde zitten, om te bekijken of er toch geen goede samenwerking mogelijk was. Naderhand heeft hij geconcludeerd dat ze zo ver van elkaar staan dat hij nog altijd niet van plan is om de erkenning van de Moslimexecutieve te verlengen.

Volgens mij heeft dat ook repercussies voor de erkenning van de Moslim Televisie- en Radio Omroep (MTRO), omdat de aanvrager nu net die Moslimexecutieve is, die dreigt niet langer te worden erkend door de federale overheid. In welke mate heeft dat gevolgen voor die vzw en de daaraan gekoppelde uitzendingen door levensbeschouwelijke derden op de VRT? Bent u van plan om die erkenning aan te houden, in de wetenschap dat de kans bestaat dat het overkoepelende orgaan niet langer wordt erkend? Welke redenen ziet u om die erkenning aan te houden? Lijkt het u niet nuttig om dit even on hold te zetten, om even te wachten voor u die vzw daadwerkelijk subsidieert en die zendtijd toekent? Die Moslimexecutieve wordt immers niet meer erkend.

Die MTRO vzw zou worden opgericht. Dat is nodig voor die uitzending door derden. Nu kan het natuurlijk aan mijn manier van zoeken liggen – ik ben niet zo handig met het internet –, maar ik vraag me af of de statuten en elementen die wettelijk verplicht zijn voor die vzw, ondertussen zijn verschenen in het Staatsblad. Ik heb die oprichting en die statuten alleszins niet teruggevonden in het Staatsblad. Minister, heeft de Vlaamse Regering al subsidies verstrekt aan deze vereniging? Over hoeveel geld gaat het dan?

Er zouden nieuwe zendschema's worden gemaakt. Ik vermoed dat die ondertussen zijn vastgelegd. Wat zijn de gevolgen voor de zendschema's als het gebeuren met betrekking tot MTRO even on hold wordt gezet, tot duidelijk is wat de evolutie zal zijn bij de Moslimexecutieve? Acht u maatregelen nodig, in het licht van het feit dat die Moslim-executieve niet meer zou worden erkend?

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Voorzitter, geachte leden, op 17 december 2010 werden de levensbeschouwelijke verenigingen erkend voor het verzorgen van radio- en televisieprogramma's op de VRT. Deze erkenning gebeurde in overeenstemming met het besluit van 15 oktober 1999 houdende de voorwaarden, procedure en duur van de erkenning van levensbeschouwelijke en sociaal-economische verenigingen voor het verzorgen van radio-en/of televisieprogramma's op de Vlaamse Radio- en Televisieomroep. Zowel voor het verzorgen van radioprogramma's als voor het verzorgen van televisieprogramma's worden verenigingen erkend die overeenstemmen met de representatieve levensbeschouwelijke stromingen in Vlaanderen, met dien verstande dat er slechts één vereniging per levensbeschouwelijke stroming kan worden erkend.

De islam is een erkende godsdienst in Vlaanderen en komt dus in aanmerking voor een erkenning. De erkenningsaanvraag werd niet ingediend door de Moslimexecutieve, maar wel door MTRO vzw. In vergelijking met de vorige erkenningsronde in 2004 diende de MTRO zich voor het eerst aan om erkend te worden, zowel voor het verzorgen van radioprogramma's als voor televisieprogramma's.

Na de erkenning werd het dossier met betrekking tot de verdeling van de zendtijd en de bijhorende subsidies opgestart, en op 8 april jongstleden definitief goedgekeurd door de Vlaamse Regering. Wat het uitzendschema betreft, zal een afschrift van het ondertekende besluit worden bezorgd aan de VRT, met de vraag om de verenigingen in te passen in het uitzendschema. Er zal daarbij ook rekening moeten worden gehouden met de uitzendingen die er tot nu toe al zijn geweest.

Mijnheer Wienen, dan kom ik tot uw vragen. Wat mij betreft, zijn er geen gevolgen voor de uitzendingen door derden. De erkenning wordt inderdaad aangehouden, omdat het de MTRO is die de erkenning heeft verkregen, en niet de Moslimexecutieve zelf. De vzw werd inderdaad opgericht, en de statuten ervan werden gepubliceerd in de bijlagen aan het Belgisch Staatsblad, naar verluidt op 10 maart 2011. De statuten kunnen ook worden geraadpleegd via de site van het Staatsblad. Aan de MTRO zal zendtijd worden toegekend voor radio van 7 uur, voor een subsidiebedrag van 5260 euro. Voor televisie wordt 4 uur zendtijd toegekend, voor een bedrag 112.704 euro. De subsidies worden in de komende weken voort uitgekeerd.

Aan de VRT zal worden gevraagd een optelsom te maken van de reeds ingevulde zendtijd en de nog beschikbare uitzendingen voor de verenigingen, rekening houdend met de beslissing van de Vlaamse Regering.

Ik ben persoonlijk van mening dat er geen nieuwe stappen nodig zijn. Wat nu vooral moet volgen, is de implementatie van de beslissing die de Vlaamse Regering op 8 april heeft genomen.

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Minister, opnieuw ben ik wat verbaasd. Ik heb die bundel van de erkenningsaanvragen bij de Vlaamse Regering eens opgevraagd. Ik heb die documenten jammer genoeg niet bij me, waarvoor mijn excuses, maar als ik het me goed herinner, is de aanvraag voor de erkenning van de MTRO gedaan op briefpapier met het briefhoofd van de Moslimexecutieve van België. Het zou me sterk verbazen, mocht ik me daarin vergissen, want net dat vormt de aanleiding van mijn vraag.

Ook is de brief waarin u wordt gevraagd de MTRO te erkennen, ondertekend door de verantwoordelijke van de Moslimexecutieve van België, en dus niet door eventuele bestuurders van die MTRO. Het is immers net die Moslimexecutieve die de inhoud zal bepalen van de uitzendingen door levensbeschouwelijke derden die op de VRT zullen worden gebracht. Dat verneem ik althans via de media, onder meer via het tijdschrift MO*.

Ik vind het ook vreemd dat de regering de MTRO erkent op een ogenblik dat de statuten van die vereniging, en dus eigenlijk de oprichting ervan, niet eens in het Staatsblad hebben gestaan. Ik kan dus morgen zendtijd vragen voor de levensbeschouwing-Wienen, die een zeer interessante levensbeschouwing is. Ik kan u een brief schrijven en zeggen dat ik een vzw heb opgericht met de nodige statuten, zonder dat u kunt nakijken of die statuten wel werkelijk in het Belgisch Staatsblad zijn verschenen. U hebt de zinsnede “naar verluidt” gebruikt. Dat is sterk. U stelt dat dit “naar verluidt” op 10 maart 2011 in het Belgisch Staatsblad zou zijn verschenen. *(Opmerkingen van minister Ingrid Lieten)*

Los daarvan, als dat op 10 maart in het Staatsblad verschijnt, dan hebt u een vzw erkend die op dat moment eigenlijk niet bestond. Daarover moeten we het eens zijn. Dat zijn de feiten, wat mij betreft. Ik blijf erbij: de aanvraag is gebeurd door de verantwoordelijke van de Moslimexecutieve, het overkoepelend orgaan, op het briefpapier van de Moslimexecutieve, die niet meer zal worden erkend door de federale overheid. Toch zult u doorgaan met het subsidiëren van een vzw die daar ergens hangt. Ook boven de andere vzw's die worden erkend in het kader van de uitzendingen door derden, is er altijd een structuur die eigenlijk de verantwoordelijkheid opneemt namens die levensbeschouwing, die de levensbeschouwing vertegenwoordigt. In dit geval, in België is dat de Moslimexecutieve, die dus niet meer wordt erkend. Ik vind dit dus al bij al een vreemd antwoord. Het zal u niet verbazen dat ik dat blijf volgen en het nog wat meer zal uitdiepen.

De voorzitter: De heer Yüksel heeft het woord.

De heer Veli Yüksel: Om de informatie van de heer Wienen volledig te maken, wil ik het volgende zeggen. Het klopt dat de werking van de Moslimexecutieve niet is verlengd. De Moslimexecutieve krijgt nog altijd een budget, ook voor 2011. De Moslimexecutieve heeft nog altijd de opdracht om de lopende zaken en activiteiten af te handelen. In mijn ogen bestaat er geen onduidelijkheid. Er is een vzw die specifiek is opgericht om die uitzendingen te verzorgen. De Grondwet en de wetten bepalen immers dat niet iedereen namens een bepaalde religie een aanvraag kan indienen. Dat komt toe aan een erkende eredienst. In dat licht begrijp ik uw bezorgdheid niet. Alles is gewoon in overeenstemming met de wet. Na zijn beslissing om de erkenning te bevriezen, heeft de minister van Justitie duidelijk gezegd dat de Moslimexecutieve niet bevoegd is om nieuwe initiatieven op te starten, maar wel bevoegd blijft om de zaken die vandaag binnen haar bevoegdheid vallen, voort uit te oefenen. Dan gaat het bijvoorbeeld over de erkenning van de moskeeën of de aanstelling van leerkrachten, aalmoezeniers en dergelijke meer. De Moslimexecutieve speelt daar eveneens een rol in. Dit past daar perfect in.

De heer Wim Wienen: Er wordt gesteld dat alles in overeenstemming was met de wet. Ik ga dan nog niet in op de vraag wat al dan niet wordt bedoeld met ‘lopende zaken’ als het gaat over de Moslimexecutieve. Dat is nog een andere regeling dan bijvoorbeeld die voor een regering. Vindt u het normaal dat de Vlaamse Regering een vzw erkent, en er ook zendtijd aan toekent, waarvan de statuten nog niet in het Staatsblad zijn verschenen en we dus niet weten of ze nu al dan niet bestaat? Ik vind dat allemaal vreemd.

Minister Ingrid Lieten: Ik wil ook enkele dingen toevoegen. In het erkenningsdossier zat de oprichtingsakte van de vzw. Die vzw was wel degelijk opgericht vóór het erkenningsdossier werd ingediend. Zoals u weet, dient de publicatie in het Staatsblad om de oprichting tegenstelbaar aan derden te maken. Bij het dossier moest de bevestiging zitten dat de vzw was opgericht. Dat is dus perfect in orde. Ondertussen is dat ook gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad.

Verder moet ik bevestigen wat de heer Yüksel zegt. Er was al een link met de Moslimexecutieve. Die moest een machtiging geven aan de vzw om in die uitzendingen te voorzien. Dat is gebeurd vóór de acties van minister De Clerck, die op onze vraag ook heeft bevestigd dat hij dit beschouwt als iets dat al bestond, en niet als een nieuwe activiteit. Juridisch is er dus geen enkel probleem. Vanuit het oogpunt van de rechtszekerheid is het zelfs belangrijk dat we consequent en correct voor iedereen de beslissing van de Vlaamse Regering uitvoeren, ook in uitvoering van de besluiten van de Vlaamse Regering. De MTRO is opgericht, beantwoordt hieraan, is erkend en heeft dus ook zendtijd gekregen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Veli Yüksel tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de terbeschikkingstelling van de VRT-nieuwsbulletins aan private regionale en lokale radiozenders - 1805 (2010-2011)

De voorzitter: De heer Yüksel heeft het woord.

De heer Veli Yüksel: Voorzitter, minister, geachte leden, luisteraars van regionale en lokale zenders willen tegenwoordig naast nieuws uit hun dorp en streek ook nationaal en internationaal nieuws horen. Private regionale en lokale radiozenders in Vlaanderen beschikken in de meeste gevallen helaas niet over een eigen nieuwsredactie. Ze zijn dus verplicht om die nieuwsbulletins elders te halen. Daarvoor sluiten ze bijvoorbeeld een contract af met de Vlaamse Media Maatschappij (VMMa), die op basis van Belgaberichten een bulletin inleest en ter beschikking stelt. Een dergelijk service kost natuurlijk heel wat geld. Soms loopt dat op tot duizenden euro's per maand, een bedrag dat voor vele kleinschalige radiozenders een flinke hap uit het budget betekent.

In diverse landen, waaronder Nederland, wordt dat opgevangen door de nieuwsbulletins van de publieke omroep tegen interessante prijzen ter beschikking te stellen van de private regionale en lokale radiozenders, zodat die hun beperkte budgetten kunnen aanwenden voor andere zaken, die beter bij hun profiel passen, zoals het brengen van nieuws en informatie uit de streek.

Het aanbieden van nationaal en internationaal nieuws lijkt me perfect te passen bij de informatieopdracht van de Vlaamse openbare omroep. De budgettaire ruimte die aldus vrijkomt bij de regionale en lokale radiozenders, kan dan worden gebruikt om regionaal en lokaal nieuws te brengen.

Minister, in uw beleidsnota en uw beleidsbrieven wijst u terecht op de waardevolle bijdrage van de regionale en lokale media aan de verscheidenheid van het Vlaamse medialandschap. U zegt dat een specifiek medium als radio een belangrijke meerwaarde vormt voor de diversiteit, en dat u er dan ook bijzondere aandacht aan wilt besteden. Ik ben het met u eens dat regionale en plaatselijke radiozenders een waardevolle rol spelen in het medialandschap. Steun van de overheid is daarbij echter broodnodig. Daarom heb ik enkele vragen voor u. Op welke manier besteedt u in uw beleid bijzondere aandacht aan de private regionale en lokale actoren in het radiolandschap? Bent u bereid om in Vlaanderen eventueel de nieuwsbulletins

van de openbare omroep ter beschikking te stellen van de private regionale en lokale radiozenders?

De voorzitter: De heer Tommelein heeft het woord.

De heer Bart Tommelein: Voorzitter, ik ben het eens met de heer Yüksel als hij stelt dat de lokale initiatieven belangrijk zijn, dat ze een rol te spelen hebben. De vraag is alleen op welke manier dat moet gebeuren. De ene lokale zender is de andere niet. Bij mijn weten is de Limburgse zender wél levensvatbaar en speelt die ook een totaal andere rol dan veel andere regionale omroepen in dit land. We moeten vooral een kader scheppen waardoor die lokale en regionale zenders kunnen overleven. Op de eerste plaats wordt ter zake dan gevraagd dat er geen concurrentie zou zijn van andere actoren, zoals de nationale openbare omroep. In de beheersovereenkomst van straks zal dus heel duidelijk moeten worden bepaald wat de VRT wel of niet kan doen, en wat eventueel ter beschikking kan worden gesteld van lokale zenders.

Op het nationale niveau en zelfs op andere niveaus is er het belang van de crossmediale aanpak. De vraag rijst in welke mate dat op regionaal niveau ook niet moet worden gestimuleerd. De openbare omroep heeft natuurlijk vrij belangrijke zenders in de provincies. Zo heeft Radio 2 een vrij goed luisterbereik. De combinatie met printmedia, met dagbladen of weekbladen, zou toch veel meer moeten worden gestimuleerd. Er moet dus op de eerste plaats worden bekeken wat lokaal levensvatbaar is. Een dorp kan wel een eigen radio willen hebben, maar daarom is die nog niet levensvatbaar. De vraag rijst op welke schaal iets levensvatbaar is. Als ik één ding heb geleerd in deze commissie Media, dan is het dat radio ongelooflijk belangrijk is. Ik heb zelfs Wouter Vandenhaute horen zeggen dat hij met radio zal beginnen, of dat misschien verder wil ontwikkelen. *(Opmerkingen van de heer Carl Decaluwe)*

Het gaat dan niet over een nationale zender.

De heer Bart Caron: Radio Maria.

De heer Bart Tommelein: Dat sluit natuurlijk aan bij heel de problematiek van de radiofrequenties. Dat betekent natuurlijk ook dat we ter zake knopen zullen moeten doorhakken. Er moet een plan zijn om de verdeling van die radiofrequenties aan te pakken. Dat is cruciaal, ook voor de levensvatbaarheid van die regionale en lokale omroepen. Minister, kunnen we daaraan beginnen? Dat zal immers een werk van lang adem worden.

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Voorzitter, geachte leden, uiteraard heb ik heel veel aandacht voor regionale en lokale actoren. Dat blijkt onder meer uit de subsidies die we verstrekken aan de regionale televisieomroepen. Ik heb ook een onderzoek gevraagd naar de financiering van die regionale omroepen. Daarover hebben we het hier ook al gehad. Op basis van de onderzoeksresultaten ervan zullen we bekijken of we de steun aan de regionale omroepen in de toekomst anders moeten aanpakken. Daarover plan ik binnenkort een dialoog met de regionale omroepen zelf.

Ook in de radiosector zijn er evoluties aan de gang. Artikel 144 van het Mediadecreet bevat de basisbepalingen met betrekking tot lokale radio en voorziet ook in de samenwerking tussen de lokale radio-omroeporganisaties. Er wordt onder meer vermeld dat lokale radio-omroeporganisaties mogen samenwerken met andere radio-omroeporganisaties – zowel de openbare, de landelijke als de regionale –, op voorwaarde dat dit niet leidt tot gestructureerde eenvormigheid in het programmabeleid. Tevens stelt dit artikel dat samenwerking er niet toe mag leiden dat meer dan zestig lokale radio-omroeporganisaties in een samenwerkingsverband worden verenigd. In de realiteit zien we de werking van dit artikel. We zien dat er steeds meer ketenvorming ontstaat in de lokale radiosector, waardoor het aantal echt kleine

onafhankelijke lokale radio's afneemt. Dat is zeker een aandachtspunt in het beleid van de komende jaren.

De herziening van het frequentieplan, ook om het zendcomfort van de lokale radio-omroeporganisaties te verbeteren waar dat mogelijk en nodig is, is ook een belangrijk aandachtspunt voor de toekomst. Ook met betrekking tot de huidige opdeling in het radiolandschap, namelijk het onderscheid tussen landelijke, regionale en lokale radio's, moeten we mijn inziens in de toekomst het debat open en zonder taboes kunnen voeren. Is er bijvoorbeeld nood aan de toevoeging van nieuwe soorten radio-omroepen?

Eventuele suggesties daarover zouden kunnen zijn: de uitbouw van stadradio's en, in navolging van de wetgeving in de Franse Gemeenschap, de uitbouw van een specifieke categorie van netwerkradio's of ketenradio's.

Ik heb met mijn kabinet ook regelmatig overleg met het REC Radiocentrum over de wijzigingen in het medialandschap. Uit hun informatie distilleer ik ook nog volgende elementen. Het bereik van radio via FM daalt licht. Dit is deels te verklaren doordat een deel van het publiek – vooral jongeren – uitwijkt naar het internet. Het zijn echter vooral de geschreven pers en de televisie die deze verschuiving het sterkst ervaren. Algemeen blijft FM toch nog altijd erg belangrijk. Combineert men de luistercijfers via FM met het luisteren via internetstreams, dan blijkt het bereik van radio toch nog te stijgen. Radio evolueert dus van een medium naar een genre omdat hij niet langer vereenzelvigd kan worden met het medium waarlangs het wordt verspreid. Radio komt met andere woorden los van zijn relatie met de FM-band en moet meer en meer beschouwd worden als een 'content stream', los van het kanaal. Radio heeft zich eigenlijk vlot aangepast aan het internet, is er steeds vaker op aanwezig en wordt ook steeds vaker via de nieuwe platformen beluisterd.

Momenteel voert het REC Radiocentrum een onderzoek uit naar nieuwe distributiewijzen. De resultaten worden in het najaar 2011 verwacht. In de aanloop naar 2016 is het belangrijk rekening te houden met de recente ontwikkelingen wat betreft distributiewijzen en de manier waarop de gebruiker omgaat met radio. Aangezien de toekomst – zoals door een paar collega's werd gezegd – multimediaal is, kunnen ook de mogelijkheden tot samenwerking met regionale televisiestations worden afgetoetst.

Met de radiosector blijf ik dus het gesprek voeren om een antwoord te bieden op hun verzuchtingen. Subsidies worden vandaag aan de radiosector niet verstrekt, zoals u weet. Wel is het zo dat de huidige lokale radiofrequenties tot en met 2016 zijn toegewezen. Tot dan is het eigenlijk een juridische onmogelijkheid om het Vlaamse frequentieplan aan te passen, maar dit geeft ons tegelijkertijd de mogelijkheid grondig dit nieuwe radiolandschap voor te bereiden. Zoals aangegeven in mijn beleidsbrief 2011, zal ik later in de legislatuur een grondige behoefte- en marktanalyse laten maken die ons moet toelaten noodzakelijke strategische keuzes te bepalen voor een nieuw radiolandschap.

De VRT laat me weten dat ze op dit ogenblik niet de intentie heeft om haar nieuwsbulletins ter beschikking te stellen van de private regionale zenders. Het behoort op dit moment ook niet tot de publieke opdracht van VRT om dit te doen. De VRT stelt wel dat ze bereid is om met regionale radiozenders aan tafel te zitten en te bekijken welke samenwerkingsverbanden mogelijk zijn in verband met regionaal nieuws. Zoals u weet, lopen momenteel de gesprekken en onderhandelingen met de VRT met betrekking tot de nieuwe beheersovereenkomst. De terbeschikkingstelling van de nieuwsbulletins van de openbare omroep is ook een van de vele elementen die in die onderhandelingen op tafel liggen. Hier moeten we ons de vraag stellen of dit in de beheersovereenkomst moet komen dan wel het voorwerp moet uitmaken van aparte onderhandelingen tussen de VRT en de andere mediaspelers. Het gratis ter beschikking stellen door de VRT van die nieuwsbulletins is misschien interessant voor de regionale zenders, maar kan concurrentieverstorend zijn voor andere mediaspelers die leveranciers van nieuws zijn en die daarover ook samenwerkingsverbanden zouden

kunnen afsluiten met de regionale zenders. Ik wil er dus voor waarschuwen dat niet te eenzijdig te bekijken. We moeten de belangen van alle mediaspelers bekijken.

Ik wil niet vooruitlopen op de uitkomst van de gesprekken over dit thema. Ik denk dat het belangrijk is dat we nagaan hoe we tot een win-winsituatie voor alle partners kunnen komen.

De voorzitter: De heer Yüksel heeft het woord.

De heer Veli Yüksel: Minister, ik dank u voor het antwoord. De lokale radio's krijgen geen steun van de Vlaamse overheid, zoals de regionale televisieomroepen. Zouden wij dit niet eens nader moeten bekijken? Moet dit niet mee worden opgenomen in de bespreking van de beheersovereenkomst? Op voorwaarde dat dit aanbod niet marktverstorend is, zou ik dat absoluut als een vorm van levensvatbaarheid voor heel wat lokale radio's zien.

Modaliteiten en voorwaarden enzovoort kunnen nog nader bekeken worden, maar zo'n aanbod van de VRT betekent ook dat de VRT meer bereik zou hebben. Een heel belangrijk argument is natuurlijk dat alle Vlamingen betalen voor de totstandkoming van het VRT-nieuws. Dan is het niet meer dan logisch dat je dat onder bepaalde voorwaarden gratis of bijna gratis aanbiedt aan bepaalde lokale radio's. Dat strookt ook met de opdracht van de openbare omroep.

De voorzitter: De heer Tommelein heeft het woord.

De heer Bart Tommelein: Dat kan een enorme discussie zijn: gratis of niet gratis aanbieden. In een eerste reflex kunnen we zeggen dat de openbare omroep van ons is. Wij hebben daarvoor betaald, hij moet alles maar gratis weggeven. Maar dat verstoort voor een groot deel de markt. Het feit dat de openbare omroep middelen krijgt, zorgt ervoor dat de commerciële spelers op de markt met andere wapens moeten strijden. Ik vind dat altijd heel gevaarlijk. Ik ben ook een grote voorstander van het levensvatbaar maken van de regionale omroepen, maar we moeten dat juist definiëren. Ze krijgen geen subsidies en dus moet het op een andere manier, terwijl wij voluit aan de VRT zouden zeggen dat zij ook op het terrein zou moeten gaan.

Vlaanderen is een zakdoek groot. Wij hadden het in deze commissie al over Villa Vanthilt, de initiatieven van de VRT in de steden en gemeenten, het opbod daarvan. Ook dat zijn allemaal middelen die van de regionale initiatieven weggaan. Die zaken passen in een veel groter geheel. Zeker met het oog op het crossmediale en het feit dat er andere spelers, zoals internet, op de markt komen, moet er een volledig plan worden gemaakt voor de lokale en regionale initiatieven. Je kunt hier en daar wel een kleine toegeving doen, maar je moet er toch altijd voor zorgen dat de markt in haar globaliteit niet wordt verstoord.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Ik ben het niet voor 100 procent zeker, maar ik denk dat met betrekking tot de samenwerking tussen landelijke en lokale radio's al zoiets bestaat, bijvoorbeeld tussen Q-music en Belga. Dat is natuurlijk niet gratis, want het is een commercieel bedrijf. Ik denk ook dat er linken zijn tussen de groep Corelio en Nostalgie. Indien de VRT dit gratis zou geven, zou dit marktverstorend zijn. Ik ben daar geen voorstander van.

Hoe zit dat nu met de start en de voorbereidingen van een nieuw frequentieplan? Het werd hier al een paar keer aangekondigd en het staat ook in het regeerakkoord. Dat is cruciaal voor de nabije toekomst aangezien we die erkenningen hebben verlengd. Ik weet dat het niet meteen in de lijn van deze vraag ligt, maar het is hier toch al een paar keer aan bod gekomen.

De heer Bart Caron: Met betrekking tot de nieuwsgaring van regionale omroepen wil ik aanbrengen dat er op sommige plekken pogingen tot samenwerking zijn geweest tussen regionale zenders onderling, en tussen lokale en regionale zenders. De nieuwsgaring voor regionaal nieuws is een item dat op de agenda moet komen. Dat is niet alleen in het belang van de VRT of van Radio 2, maar ook van de kwalitatieve input in de regionale zenders. Ik

geef een voorbeeld. De Brugse Stadsomroep heeft zich de voorbije jaren ontwikkeld tot een soort van regionale Belga, maar dat lukt niet goed. Die financiële stromen zitten niet goed. Maar eigenlijk is er daar ook een markt voor. De VRT beheerst die markt niet op de verfijnde manier zoals de regionale zenders. Die gaan tot het niveau van een stad. De thematiek is breed genoeg om er eens apart aandacht voor te hebben. Er moet daarbij ruimte zijn voor lokale spelers, die ook commerciële accenten kunnen hebben. Waarom zouden we in dat landschap niet eens zoeken naar de meerwaarden?

Minister Ingrid Lieten: Ik sta zeker open voor het debat. De herziening van de frequenties staat in het regeerakkoord. Dat wordt tijdens deze legislatuur opgenomen. Maar het staat nog niet in het beleidsplan voor dit jaar. Dat moet pas tegen 2016 ingaan. We hebben dus nog wat tijd om het voor te bereiden. Het moet zeker tijdens deze legislatuur afgerond zijn.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de tweede Staten-Generaal van de Media

- 1807 (2010-2011)

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Voorzitter, minister, geachte leden, de eerste Staten-Generaal van de Media vond plaats op 19 maart 2009. Het kader ervan was de herstructureringsgolf die toen in het medialandschap naar voren kwam. Op 6 mei vindt de tweede Staten-Generaal van de Media plaats, onder de titel ‘Sterker door Samenwerking’. Dat is een concrete uitvoering van een onderdeelje van het regeerakkoord.

Ik heb ook begrepen dat er zal worden gewerkt met betrekking tot een viertal uitdagingen waarvoor de mediasector in Vlaanderen staat: een nieuw mediabeleid, het medialandschap als ecosysteem, de rol van het media-archief, de mediagebruiker van morgen enzovoort. Blijkbaar zal er ook worden nagegaan hoe de media zullen evolueren als de consument rechtstreeks, dus on demand, bij buitenlandse producenten een bepaalde content zal afnemen.

Minister, ik zou zelfs een stapje verder willen gaan, hoewel het misschien te laat is om dat toe te voegen. Ik verwijs naar wat er is gebeurd in de Verenigde Staten. Vorige week nog was ik daar. Ik heb de kans gehad om er een aantal dingen te bekijken. Daar staat men opnieuw al een stap of twee verder. Zo stopt de Amerikaanse generalistische zender ABC gewoon met soaps, omdat hij oordeelt dat dit allemaal voor de sociaalnetwerksites is. President Obama heeft de aftrap voor zijn campagne niet op televisie gegeven, maar via de sociaalnetwerksites. We voelen dus aan dat er op een aantal punten een verschuiving bezig is van die generalistische zenders naar die online activiteiten. We moeten hier dringend bekijken hoe we daarmee omgaan.

Dit is nu de tweede staten-generaal. Dat is allemaal positief, maar hoe zit het met de opvolging van de eerste staten-generaal? Is dat opgevolgd? Zijn er al resultaten?

Minister, wie werd betrokken bij de voorbereiding van deze staten-generaal? Werde dezelfde procedure gevolgd als de eerste keer? Wie heeft de keuze gemaakt van de keynotesprekers en de onderwerpen van de panelsessies? Ik hoor in de sector dat dit niet van een leien dakje is gelopen.

Het implementeren van bepaalde dingen kost waarschijnlijk niets of vrijwel niets, maar andere dingen zullen misschien wat geld kosten. Hebt u ook specifieke budgetten vrijgemaakt voor het implementeren van de resultaten van deze staten-generaal?

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Voorzitter, mijnheer Decaluwe, ik zal eerst antwoorden op uw vraag over de opvolging van de vorige staten-generaal. We hebben het daar vandaag ook al over gehad. Ik heb twee studies besteld ter opvolging van thema's die tijdens de vorige staten-generaal zijn besproken, namelijk het talentmanagement en de arbeidsomstandigheden in de sector enerzijds en de opleiding en de toeleiding naar de sector anderzijds. Die twee studies zijn er en worden de volgende maanden ook verder besproken met de sector, dus zeker vóór het zomerreces. Dit wordt dus zeker voort opgevolgd.

Aan de tweede staten-generaal is inderdaad een voortraject voorafgegaan. In de loop van 2010 heeft mijn kabinet, in samenspraak met de Sectorraad Media en het departement, gewerkt aan een beknopt kader waarin het concept van de staten-generaal nog eens onder de loep werd genomen en uitgewerkt. In opvolging van de beleidsbrief Media 2011 werd vervolgens ook gestart met de eigenlijke voorbereiding van de staten-generaal. De eerste vergaderingen vonden plaats tussen mijn kabinet en de administratie. Bij de verdere aflijning van de onderwerpen van de panelsessies werden ook andere actoren betrokken, zoals een vertegenwoordiging van de Sectorraad Media en mensen van Flanders District of Creativity. De keuze van de keynotesprekers en de onderwerpen van panelsessies werd dan ook in gezamenlijk overleg met die partijen bepaald.

De staten-generaal moet nog plaatsvinden, dus kan ik nog niet vooruitlopen op de inzichten die deze ons zal verschaffen of de besluiten die we daaruit kunnen trekken, en dus ook nog niet op de acties en de budgetten die daarvoor zullen moeten worden vrijgemaakt.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: We zullen zien wat er op 6 mei gebeurt, maar de begrotingscontrole en de opmaak van de begroting naderen toch stilaan. Ik hoop dat er ruimte is om een aantal dingen te doen. Dat geldt ook voor de VRT. Het moment van de waarheid nadert, vóór de vakantie. Ik hoop dat de nodige initiatieven kunnen worden genomen.

Zijn de studies in opvolging van die eerste staten-generaal beschikbaar? Dat lijkt me handig, vanuit het oogpunt van de parlementaire opvolging.

Minister Ingrid Lieten: Ik heb al eens geantwoord op die vragen. De resultaten van de studie over de kwaliteit van de opleidingssystemen worden eerst aan de hogescholen zelf toegelicht. Daarna zijn die resultaten zeker beschikbaar. De studie over de arbeidsomstandigheden wordt ook eerst op een rondetafel met de sector toegelicht en kan daarna worden bekendgemaakt.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Veli Yüksel tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over het ontbreken van steun van de Vlaamse overheid voor Vlaamse productiehuisen op het televisiefestival in Cannes - 1881 (2010-2011)

De voorzitter: De heer Yüksel heeft het woord.

De heer Veli Yüksel: Voorzitter, minister, collega's, elk jaar vindt in Cannes een televisiefestival plaats waarop productiehuisen van over de hele wereld hun programmaformats aan de man brengen. Een standplaats op het festival kost heel veel geld. Voor kleine productiehuisen die geen onderdeel zijn van multinationale netwerken, is een eigen stand nagenoeg onbetaalbaar.

Vele landen, zoals de Scandinavische landen, Italië, Spanje en Frankrijk, huren daarom zelf een stand waar hun productiehuisen dan een plekje krijgen. Op die manier geven ze hun kleine productiehuisen een duwtje in de rug. Ook de Vlaamse productiehuisen die niet behoren tot multinationals als Eyeworks of Endemol, kunnen zich geen eigen stand veroorloven. Alleen Studio 100 is groot en internationaal genoeg om een eigen ruimte te huren.

Tot mijn spijt las ik dat Vlaanderen – net zoals vorig jaar – heeft nagelaten zijn productiehuisen te steunen door voor hen ruimte te huren. Het productiehuis The New Flemish Primitives moest vreemd genoeg een beroep doen op Wallonie Bruxelles Images, de organisatie van de Franse Gemeenschap die zich inzet voor de buitenlandse promotie van haar films en tv-producties. Die organisatie beschikt wel over een eigen stand.

Minister, was u op de hoogte van het feit dat er geen Vlaamse stand zou zijn op het televisiefestival? Waarom werd hier geen Vlaams geld voor uitgetrokken, gelet op het belang van dit festival voor de promotie van Vlaamse audiovisuele producties? Zult u de volgende jaren wel ruimte huren op dit festival opdat ook kleinere productiehuisen hun producties kunnen voorstellen?

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Voorzitter, collega's, ik heb met bijzondere interesse en bijzondere aandacht de vraag van collega Yüksel beluisterd. Ik heb hierover al twee keer een andere minister ondervraagd. Ik heb de minister-president op 11 mei 2010 een vraag gesteld en daarna nog een opvolgingsvraag omdat Flanders Investment and Trade (F.I.T.) een aantal belangrijke ondersteunende initiatieven heeft genomen. Op 25 januari 2011 heb ik nog een opvolgingsvraag gesteld. Intussen zijn er een aantal initiatieven aangekondigd, maar ik heb ook in de pers gelezen dat het probleem in Cannes nog altijd niet is opgelost.

Minister, mediaproductiehuisen vallen onder uw bevoegdheid. Promotie in het buitenland is dan weer de bevoegdheid van een andere minister. Is er samenwerking tussen Media en Buitenlandse Handel? Dat is volgens mij een belangrijk element.

Ik ga niet overlopen wat minister-president Peeters allemaal heeft aangekondigd en al voor een deel heeft gerealiseerd. Maar mijn vraag is of er samenspraak en samenwerking is tussen de beide kabinetten en de administraties om de terechte vragen van collega Yüksel op te volgen.

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Voorzitter, collega's, ik was op voorhand niet op de hoogte van het feit dat er dit jaar geen Vlaamse stand zou zijn op het televisiefestival.

De promotie van Vlaamse audiovisuele werken in het buitenland wordt waargenomen door Flanders Image (FI), de promotiecel van het Vlaams Audiovisueel Fonds (VAF). Het VAF heeft werkingsmiddelen die geregeld zijn via de beheersovereenkomst Cultuur. Het is aan het VAF zelf om die opportuniteitsbeoordeling te maken. In het jaarverslag 2009 van het VAF staat te lezen dat ze in de toekomst eerder gespecialiseerde beurzen willen bezoeken in de plaats van aanwezig te zijn op de MIP-beurzen waaronder MIPCOM en MIP TV in Cannes. Die MIP-beurzen zouden wat het deelnemersaantal betreft in vrije val zijn. Flanders Image was inderdaad tot 2009 aanwezig op MIP TV en MIPCOM in Cannes, maar besliste vanaf 2010 af te zien van verdere aanwezigheid wegens de tanende belangstelling bij de producenten als gevolg van de financiële crisis en van de zeer hoge standrechten. De kostprijs voor beide MIP-beurzen bedraagt 100.000 euro op een totaal werkingsbudget van 500.000 euro.

Er is ook een poging geweest tot samenwerking met F.I.T., het Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen. Dat strandde echter op het principe van F.I.T. 'een euro voor een euro': als F.I.T. een euro inbrengt, verwacht het ook een euro inbreng van de producenten

zelf. Die waren daar toen niet toe bereid. Bovendien waren in die periode verschillende Vlaamse televisieproductiehuizen overgenomen door internationale conglomeraten die sowieso een eigen stand hadden op MIP TV waarop dan ook de Vlaamse dochterbedrijven een onderkomen vonden.

Een en ander leidde tot een onderbenutting van de stand van Flanders Image. Daarom werd afgezien van verdere deelname aan de MIP-beurzen en werd gekozen voor een meer gefocuste aanwezigheidspolitiek op andere gespecialiseerde fora met een hoge visibiliteit voor de Vlaamse audiovisuele producties.

Gelet op de recente boom bij de Vlaamse televisieproducties en de oprichting van het Mediafonds, sluit ik een aanwezigheid in de toekomst niet uit. Het is echter in eerste instantie het VAF dat een nuttigheids- en kosten-batenanalyse moet maken. Dat moet gebeuren in samenspraak met de sector en met de andere Vlaamse organisaties die zich focussen op die internationale export en handel.

De voorzitter: Op donderdag 5 mei is het VAF te gast tijdens een hoorzitting. U zult dan ook de gelegenheid krijgen om een aantal vragen te stellen.

De heer Yüksel heeft het woord.

De heer Veli Yüksel: Minister, ik ben geen expert, maar ik vind het wel een gemiste kans. Ik laat het oordeel echter aan het VAF. Het VAF moet de middelen die het krijgt goed besteden. Er moet inderdaad gecoördineerd worden opgetreden. Alles moet in het werk worden gesteld om Vlaanderen op dat vlak op de kaart te zetten. Als de Franse Gemeenschap daar aanwezig is, dan moet ook de Vlaamse Gemeenschap daar aanwezig kunnen zijn.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Minister, het gaat hier over een klein beleidsthema waarvoor toch drie ministers bevoegd zijn. Het VAF valt onder de bevoegdheid van minister Schauvliege. Innovatie en Media zijn uw bevoegdheid. F.I.T. en Buitenlandse Handel zijn de bevoegdheid van de minister-president. Als wij moeten optreden in het buitenland, zijn wij onvoldoende in staat om met speerpunten te werken. Er is een enorme versnippering wat de efficiëntie niet ten goede komt. We versplinteren onze krachten.

We kunnen op dat vlak veel leren van het buitenland. Het doet me een beetje pijn dat de Franse Gemeenschap in Cannes wel aanwezig is en wij niet. Maar blijkbaar kan niemand daar voorlopig iets aan doen. Hopelijk worden er tijdens de volgende legislatuur meer bevoegdheden op elkaar afgestemd.

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Binnen de Vlaamse Regering bestaat daar geen meningsverschil over. De opportuniteitsbeoordeling wordt gemaakt door het VAF, samen met de sector. De afgelopen jaren was het duidelijk dat de grote productiehuizen het alleen deden, waardoor een overkoepelende stand niet meer nodig was. De kleinere productiehuizen waren grotendeels opgegaan in de grotere internationale groepen. Ik hoop dat ons landschap opnieuw diversifieert en dat de kleinere productiehuizen nieuwe zuurstof krijgen. Het gaat hier echter niet om een politieke beslissing.

De heer Veli Yüksel: Ik zal die vraag volgende week ook voorleggen aan het VAF. Ik denk dat wij hen moeten wijzen op hun verantwoordelijkheid ter zake.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■